

naš tednik

LETO XXXIV. — Številka 37 23. septembra 1982 Cena 5.— šil. (7 din)
Poština plačana v gotovini Celovec P. b. b.
Erscheinungsort Klagenfurt Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

Koroški Slovenci pri Marincu

Včeraj zvečer je v Ljubljani sprejel novi predsednik centralnega komiteja ZKS Andrej Marinc predstavnik osrednjih slovenskih organizacij na Koroškem (NSKS so zastopali dr. Grilc, mag. Warasch in Franc Wedenig, ZSO pa dipl. inž. Wieser, ravnatelj Kukovica in Janez Wutte), ki so gostitelja informirali o aktualnem položaju slovenske narodne skupnosti na Koroškem. Predsednik Andrej Marinc je delegaciji koroških Slovencev zagotovil, da bo Slovenija svojo politiko v manjšinskih zadevah tudi naprej vodila v smislu kontinuitete in podprla prizadevanja koroških Slovencev za popolno dosego pravic na podlagi člena 7 ADP.

Seja predsedstva NSKS in KKZ

Predsedstvo NSKS je na svoji redni seji, ki je bila zadnji ponedeljek, razpravljalo mdr. o trenutnem narodnopolitičnem položaju. S tem v zvezi je ugotovilo, da zvezna vlada ter kancler Kreisky očitno ne kaže pripravljenosti za pogovore s koroškimi Slovenci in prepuščata reševanje manjšinskega vprašanja deželnemu glavarju Wagnerju, ki pa na drugi strani sam vedno zatrjuje, da ni kompetenten. Te „politike ping-ponga“ koroški Slovenci nikakor ne moremo sprejeti. Predsedstvo je prišlo do zaključka, da naj obe osrednji organizaciji na razširjenem koordinacijskem sestanku skupno zavzameta k temu stališče.

Tudi KKZ je imela sejo, kjer so razpravljali mdr. o glasbeni šoli in o slikarskem tednu v Svečah. Dr. Zerzer je obžaloval, da na to prireditve ni prišel noben zastopnik občine ter da je občina odklonila subvencijo. Govorili so tudi o terminih za prireditve v naslednjem letu, ki bodo v znamenju 75-letnice KKZ.

Veliko zanimanje za naše probleme:

Koroški Slovenci pred Evropskim svetom

Na povabilo Evropskega sveta v Straßburgu so se pretekli tork udeležili posebnega zasedanja komisije za kulturo tudi trije zastopniki koroških Slovencev. Kot predsednik največje zveze evropskih manjšin (FUEV) je na posebnem zasedanju, ki je bilo v Tridentu v Italiji, spregovoril o šolstvu dr. Re-

ginald Vosperek, o aktualnih političnih vprašanjih je govoril podpredsednik Narodnega sveta Filip Warasch, o vprašanjih tiska in televizije je spregovoril izvršni sekretar Kluba slovenskih občinskih odbornikov Borut Sommeregger. Zasedanje je vodil grški poslanec Lellos Demitriades s Cipra, ki je tudi predsednik odbora za kulturo pri evropski konferenci občin in regij. Na zasedanju je spregovoril tudi podpredsednik Hrvaškega tiskovnega društva na Gradiščanskem Stefan Emrich.

Konferenca je bila sklicana na podlagi, raziskave, ki jo je za Evropski svet izdelal španski zastopnik Pellicer Cirici. V Ciricijevim poročilu so tudi razmeroma dosti prostora posvetili koroškimi Slovincem. V poročilu so ugotovili, da je stanje na področju javnih občil za koroške Slovence „zelo slabo“. Na to poročilo je tudi navezal Borut Sommeregger, ki je zahteval radijsko postajo, kot to predvideva operacijski koledar koroških Slovencev. Dejal je tudi, da ne razume dejstva, da slovenska in hrvaška manjšina nista zastopani v zastopstvu gledalcev in poslušalcev pri ORF, ustrezní predlog obeh manjšin iz l. 1980 še do danes ni bil vreden poštenega odgovora. Opozoril je na to, da od letošnjega leta oddaja kopska televizija poročila avstrijske televizi-

je, da pa ni možno doseči reciprocitete. Kot pozitivno je ocenil dejstvo, da sindikat v vedno večji meri skrbi za izobrazbo manjšinskih novinarjev ter da je zastopan slovenski novinar v deželnem vodstvu sindikata.

V tehtnih besedah je predstavil predsednik FUEV dr. Reginald Vosperek sistem šolstva na Koroškem, spregovoril je o kulturnih in izobraževalnih ter znanstvenih institucijah koroških Slovencev ter kot pozitivum ocenil ustanovitev Slovenske gimnazije. Vosperek je omenil nezadovoljiv sistem pri pri-

Že pred leti je KDZ začela z akcijo za dvojezične hišne napise. Sedaj jo hoče nadaljevati. (Glej tednikov komentar!)

javah za dvojezični pouk ter ostro zavrnil tedence nemškonacionalnih krogov, ki želijo ustvariti posebne šole za slovenske otroke. Omenil je nezadovoljiv položaj na področju vrtcev, o nemškonacionalnih tendencah pa je dejal, da je za koroške Slovence najbolje, če dosežejo skupen pouk slovenskih in nemškogovorečih otrok k skup-

nemu učnemu cilju, ki naj končno dovede tudi do skupnega življenja Slovenca in Nemca v skupni domovini.

Filip Warasch je spregovoril o pobudi zveznega predsednika Kirchschrägerja, ki je predlagal poseben fond za pospeševanje manjšinske kulture. Kot je dejal Warasch (Nadaljevanje na 4. strani)

UVODNIK

Podrli so vse do zadnjega

Vsaka dežela, pravijo, ima svoj letni čas. Rusija ima svojo zimo, Češkoslovaška svojo vigo, Poljska svojo poletje, Koroška pa ima svojo jesen. Bila je zelo burna tista jesen 1972. Za njen začetak, v noči od 20. na 21. septembra 1972, so postavili po južnem Koroškem nekaj dvojezičnih napisov. 205 vasi in zaselkov je bilo določenih, da dobijo dvojezične krajevne napise. Seveda je podivjana tolpa v pohodu, ki je bil skorajda vojaško pripravljen, preprečila izvedbo takratnega zakona o dvojezičnih krajevnih napisih. Komaj so se prvi dvojezični napisi pojavili, že so se zbrali tako imenovani branilci domovine in so šli v napad na „Geflügelklobuke“, kakor so napise prav po literarno imenovali.

Pičle tri tedne so imeli časa tja do velikega domovinskega praznika, 10. oktobra. In ko je napočil tisti dan, ni bilo več nobenega dvojezičnega napisa. Potrgali so jih, pometali v vode, poskrili po kleteh in podstrešjih, pa še kje.

Bil je to pravcati upor proti državi in deželni oblasti ter zveznemu zakonu, ki sicer ni bil najboljši, bil pa je vendar dokaz dobre volje maloštevilnih ljudi, ki so zrl v svoji politiki tudi v jutrišnji in pojutrišnji dan. Zakon je sklenila tudi 1972 v dunajskem parlamentu socialistična stranka z navadno večino, ÖVP in FPÖ sta zakonu nasprotovali; toda ne zaradi tega, ker je zakon zaobsegel samo četrtino naselij, temveč zato, ker jima je bilo še to preveč.

Danes sicer marsikdo pravi, da koroške oblasti s takratnim deželnim glavarjem Hansom Simo na čelu niso izbrale pravega trenutka za postavitev dvojezičnih napisov. Poleti, sredi turistične sezone bi jih bile morale postaviti, ne pa čakati na jesensko južnokoroško meglo. Iz te megle se je porodila velika politična prihodnost nekaterim, nekateri so na to upali, drugi pa so morali spoznati, da je tisti poraz, ki ga utrpis zaradi neke načelnosti, sicer bridak, a morda le lepši od zmage, ki se rodi iz načelne nenačelnosti. Sima je moral iti, ne ÖVP ne FPÖ nista dosti

pridobili, zmagal je goli politični oportunizem.

Rezultati koroškega pohoda na krajevne napise ali Tafelsturme, kakor se temu junaštvu po nemško pravi, so porazni, za državo Avstrijo, za deželo Koroško, za koroške Slovence. Kapitulacija socialistične stranke s kanclerjem Kreiskym na čelu je zares spomina vredna, enakovredna kapitulaciji nekdanjega deželnega glavarja Ferdinanda Wedeniga, ko je v petek, 22. septembra 1958, ukinil s svojim podpisom vzorno dvojezično šolsko ureditev, ki jo je sklenila leta 1945 koroška deželna vlada soglasno na pobudo takratnega deželnega svetnika dr. Joška Tischlerja.

Rezultat pohoda na table jeseni 1972 je tristrankarski sporazum, je Zakon o narodnih skupnostih, je ugotavljanje manjšine ali ljudsko štetje posebne vrste 14. novembra 1976, je skratka čedalje hujša demontaža osnovnih življenjskih pravic koroških Slovencev.

Vzrok, da dodobra premislimo svojo politiko in poiščemo nove vire v prizadevanjih za izpolnitev člena 7 Avstrijske državne pogodbe.

Jože Wakounig

Pogreb Jogrovega očeta Miha Kačnika

Dr. Grilc, Karel Smolle in dekan Srienc so obiskali Miha Kačnika, ko je praznoval 90-letnico.

V torek, 21. septembra 1982 se je velika množica občanov, pa tudi znancev in prijateljev iz drugih predelov dvojezičnega področja poslovala od gospoda Mihe Kačnika, Jogrovega očeta iz Male vasi pri Škocjanu, ki je v 92. letu svojega življenja za vedno zatisnil svoje oči. Cerkvene pogrebne obrede je opravil domači župnik mag. Mirko Isop ob asistenci letošnjega zlatomašnika dr. Janka Mikule, v obeh deželnih jezikih. Petje cerkvenega zbora in moškega zbora SPD „Vinko Poljanec“ pod vodstvom g. Šimana Vruliha je dalo pogrebu primerno svečanost.

Jogrov oče ni bil le spoštovan kot napreden kmet — hodil je peš v velikovško kmetijsko šolo in z osemnajstimi leti prevzel domačo kmetijo — temveč je desetletja opravljal pomembne javne funkcije in posle. Njegova življenjska dela so

bila pomembna in številna, tako da so mogli govorniki ob grobu prikazati njegovo bogato življenje le v grobih obrisih.

Miha Kačnik je dolga leta takorekoč spremljal vsem Slovincem znana župnika Vinka Poljanca in Jožefa Kogleka. Vsi trije so bili stebri slovenskega življa v občini in si pridobili veliko zaslug za razvoj in ohranitev slovenske narodne skupnosti nasploh. Miha Kačnik se je zavedal nujnosti političnega udejstvovanja, desetletja je vodil v škocijanski občini samostojno slovensko listo, ki se je po vojni preimenovala v gospodarsko listo, v imenu katere je na pogrebu spregovoril občinski odbornik dipl. inž. Franc Koncilija. Le-ta je opozoril tudi na zasluge rajnega pri ustanovitvi in delovanju domačega prosvetnega društva. Rajni Jogrov oče je videl bodočnost v krepitvi gospodarske osnove slo-

venske narodne skupnosti, zato se je prizadevno vključil v slovensko zadružništvo, vodil je (pred leti ukinjeno) zadruge v Sinči vasi in desetletja sodeloval kot odbornik v velikovski posojilnici, kakor je bilo slišati iz ust predstavnika Zveze slovenskih zadrug dr. Mirta Zwittera.

26 let je rajni predsedoval nadzornemu odboru velikovške mlekarne, v imenu katere se je od sodelavca poslovil njen predsednik ek. sv. Glančnik.

Miha Kačnik, ki je bil od 1950 do 1954 podžupan občine Škocijan, je dal važne pobude tudi v občinskem merilu, predvsem na turističnem področju, tako za prevzem Klopinskega jezera v občinsko last in skrb. V imenu občine se je od rajnega poslovil z besedami priznanja in zahvale podžupan dr. E. Berger.

Jogrov oče je odšel v večnost z bogato življenjsko žetvijo dobrih del, tudi v zadnjih najtežjih letih nezdravljive bolezní, kakor je povedal župnik mag. Mirko Isop v pogrebni pridigi, mu je vera dala moč in upanje.

Da bi ostal rajni mladi generaciji svetel zgled, je povedal podpredsednik Narodnega sveta koroških Slovencev in mandatar Skupnosti južnokoroških kmetov ekonomski svetnik Ignac Domej, ki se je od Jogrovega očeta poslovil tudi kot dolgoleten osebni znanec, in sorodnikom rajnega v imenu organizacije izrekel sožalje.

(Naš tednik bo objavil v številki 39 daljši prikaz delovanja umrlega gospoda Mihe Kačnika)

TEDNIKOV KOMENTAR

Piše
Rudi Vouk

„Dvojezično je bolje“ je naše staro geslo in še starejša resnica. Vprašujem pa se, ali se sploh zavedamo celotnega pomena tega gesla? Seveda, Slovenci smo, med sabo večinoma govorimo slovensko (samo na Slovenski gimnaziji obstajajo žal celo v tem oziru težave!?) in otroci so prijavljeni k dvojezičnemu pouku. Pa drugače? Ali sploh izrabimo vse možnosti uporabe naše materinščine? Pred leti smo se

ako na eni strani zahtevamo dvojezičnost od topografskih napisov pa do kanalskega pokrova, na drugi strani pa smo prelakomni, da bi plačali nekaj šilingov, in preleni, da bi zlezli na lestev in nabili dvojezični hišni napis. Še prav posebej pa je ta akcija seveda važna za kraje ob Zilji, v okolici Velikovca in Borovelj itd., torej v občinah, ki po zakonu o narodnih skupnostih iz leta 1977 ne „zaslužijo“ več statusa

Pomagaj si sam!

borili za naše pravice, danes pa se zdi, da jih že spet pozabljamo...

Dvojezičnost se začelja pri pisanju naslovov na pisma, se nadaljuje pri raznih opravkih z uradi in kupovanju vozovnic na postajah in se konča pri nakupovanju pri domačem trgovcu, ki sicer zna slovensko, pa ne govori rad (za denar bo pa kljub temu spregovoril!). Vsak javen dokaz obstoja slovensščine na Koroškem je važen, kajti jezik, ki ga govorijo samo še v kuhinji in v hlevu, je obsojen na smrt. In če je za izpved slovenske materinščine še vedno (ali že spet) treba malo poguma in od tu in tam priletijo polena pod noge, predlagam, da se v vsakem primeru napiše zahvalno pismo, naslovljeno na deželnega glavarja Wagnerja, tako da bo vsaj imel možnost še enkrat poudariti, da je člen 7 že preizpolnjen (če bi ne bilo tako, bi gotovo ne prišlo do težav).

Rek „Pomagaj si sam“ je žal že zašel malce v pozabo. Upam, da še ne čisto, ker bi bilo škoda za idealizem prejšnjih let. Tako je po vsej evforiji v letih 1976 in 78 prešla v pozabo tudi akcija KDZ „dvojezični hišni napisi“. Samo po sebi umevno bi moralo biti, da je na vsaki slovenski hiši dvojezični hišni napis. Vsako verodostojnost izgubimo,

„dvojezične“. V teh krajih je narodna pomembna važna kot nikjer drugod. Petindvajsetodstotne klavzule zakona o narodnih skupn ostih ne moremo spremeniti, lahko pa dokazemo zagovornikom trostrankarskega sporazuma, da jim njihove namere ne bojo uspele, s tem, da povsod trdovratno sami ustvarjamo svojo dvojezičnost.

No, tako nedelavna, kot to trdijo nekateri krogi (ki jim mladinsko delo očitno sploh ni pri srcu in bi raje videli, da bi se naša mladina utopila v apolitični masi), KDZ vendarle ni. Po akciji na železniških postajah s katero seveda še nadaljujemo (samo spet v tišini), smo spet obudili akcijo „dvojezični hišni napisi“. Smisel obeh teh akcij je isti: krepiti narodno zavest in spraviti slovensščino iz hleva na cesto. Dosti podobnih akcij je v novejši zgodovini sicer že bilo, so pa večinoma bile samo muhe enodnevnice. Naš cilj mora biti, da jim damo trdno mesto v našem slovenskem življu. Ne smemo postati samo neki folkloristični element za turiste in se izkazati za Slovence samo pri kulturnih prireditvah, temveč moramo dnevno postavljati slovensščino čim bolj v ospredje. — Tudi s hišnimi napisi.

Sploh pa — pomagaj si sam (Feldner in Wagner ti ne bosta)!

Spomenik žrtvam
nacizma pri Hojniku

„Mnogokrat slišimo iz določenih krogov, da naj že končno nehamo postavljati spomenike. Nacistične zločine, kakršen je bil tudi ta tukaj pri Hojniku, naj bi po mnenju teh krogov pozabili. Takih grozodejstev ni mogoče pozabiti“, tako je dejal podpredsednik Zveze koroških partizanov Peter Kuhar v nedeljo popoldne ob otvoritvi spomenika žrtvam, ki so jih nacisti pobili pri Hojniku v Lepeni nad Železno Kaplo.

Dodal je, da je prav nasprotno treba povedati mlajši generaciji, kako težka in krvava je bila pot do svobodne nove Avstrije, da bo znala ceniti, kar ima, in da bo storila vse, da se taki časi nikdar ne ponovijo.

Pri Hojnikovi domačiji v Lepeni so nacisti januarja 1944 pobili 89-letnega deda, 59-letnega gospodarja in njegovo 46-letno ženo, še ne 19-letno hčerko Marijo pa so odgnali v koncentracijsko taborišče Ravensbrück, kjer je našla smrt. Nacistična policija je hlev domačije zažgala in vanj pometala trupla domačinov. Dvajset-letni sin Jože pa je v zadnjih dneh vojne padel kot partizan.

Naslednjega dne je Hojnikov soosod odkril ta strašen zločin. Odpravil se je v Železno Kaplo, kjer se je na žandarmariji pozanimal, ali lahko poskrbi za pokop trupel. Toda nacistični krvniki so to prepovedali. Sami so se ponovno po-

dali k Hojniku ter poskrbeli, da so trupla treh ubitih žrtev popolnoma zgorela — toda svojega zločina s tem niso mogli prikriti.

Otvoritve spomenika, ki jo je priredila Zveza koroških partizanov, se je udeležila množica ljudi z obeh strani meje, med njimi številni bivši partizanski borci.

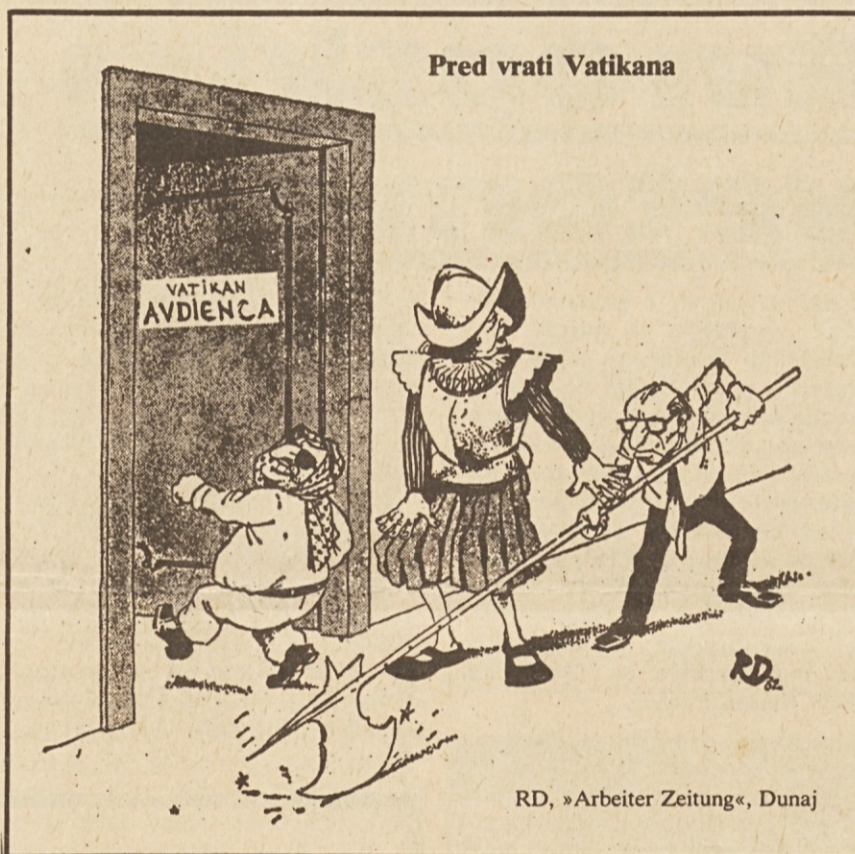
Zbrane je pozdravil inž. Pavle Žavcer-Matjaž, sam partizan na Koroškem, ki je prinesel pozdrave republiškega odbora ZZB Slovenije in osrednjega odbora Koroških partizanov v Ljubljani. Pozdravne besede sta spregovorila tudi predsednik Zveze slovenskih organizacij dipl. inž. Feliks Wieser, ki je v imenu svoje organizacije poudaril pomen delovanja Zveze koroških partizanov, in podžupan Železne Kaple Mihi Kuhar, ki je kot zastopnik občine podčrtal veliki delež železnokapelskih občanov v boju proti nacifašizmu.

Za okvirni kulturni spored sta poskrbela zbor Slovenskega prosvetnega društva „Zarja“ iz Železne Kaple in ženski oktet z Obirskega. Pevovodja tega okteta je predsednik Slovenske prosvetne zveze pesnik Valentin Polanšek, ki je ob nacističnem pokolu zgubil svojega pradedu in druge sorodnike pri Hojniku in ki je s svojim oktetom izvajal impresiven recital.

Za naše
vojake

Delojemalec je dolžan, da v roku šestih dni po prejemu vpoklica obvesti delodajalca. Na vsak način naj si pusti potrditi, da je obvestil svojega delodajalca. S tem je mladi rekrut zaščiten po zakonu o za-

(Nadaljevanje na 5. strani)

RD, »Arbeiter Zeitung«, Dunaj

Ne samo dvojezični napisi!

Dvojezični napisi so se pojavili kar tako na tihem...

...pred
10
let

Dvojezični krajevni napisi so se pojavili kar tako na tihem, skoraj da so se prikradli. Toda njihovo življenje ni bilo dolgo, kajti „ljudje in krogi, ki jim je domovinska zvestoba najvišje vodilo“, so se začeli boriti za svojo ogroženo domovino. Napise so odstranili — pravijo, da je bil v neki zasebni hiši v spodnji Podjuni pravcati „arzenal“ dvojezičnih tabel —, ali pa so jih pomazali — recimo Hodiše, Bilčovs, pa drugod v Rožu v Podjuni spodaj. No, napise je začela stražiti policija — uniformirana in v civilu. In to je bilo seveda preveč. Razni časopisi in tudi ljudje so začeli kričati, saj nismo policijska država. Kaj pa bo porekel svet, če bodo zvedeli, da mora policija stražiti dvojezične krajevne napise! Pa kljub policijskim stražam so še izginili napisi, so še opravili svoj posel mazači, ki jim pomeni tudi že samo delna izpolnitev državne pogodbe prodajo in izdajo ljubljene „nemške“ domovine. In časopisi so se razpisali!

Pisali so in pisali, deloma „objektiv-

no“, deloma zelo strupeno proti napisom. Objavljali so pisma bralcev, ki nikakor ne morejo razumeti, kako se tepa pravica večine, ki ne potrebuje in noče dvojezičnih napisov! Sam deželni glavar se je peljal v Južni Tirol na posvet z deželnim glavarjem in predsednikom SVP Magnagom. Magnago je dejal, da vsako nestrno zadržanje večine škoduje samo ugledu Avstrije in da je italijansko prebivalstvo dokazalo zares strpnost, ko so postavili dvojezične napise v Južnem Tirolu. To seveda spet ni bilo prav ljudem, ki se imajo za Magnagove somišljenike. Na Koroškem so sledile telefonske grožnje, tako proti slovenskim ustanovam (npr. gospodinjstva šola v Št. Rupertu pri Velikovcu) kot tudi proti žandarmariji. Partizansko grobišče v Borovljah so pomazali „domovini zvesti krogi“ s črno barvo. V Podjuni so se pojavili napisi kot „Smrt Sima“ in drugo. Neznanci so pomazali slovensko hranilnico v Velikovcu. Lahko bi naštevati še in še.

Koroška ima torej svojo senzacija.

Celo nekaj letoviščarjev se je lahko prepričalo na lastne oči o tej senzaciji. Ni bilo tistega hudega bega, ki so ga prerokovali nekateri vneta zagovorniki narodne mržnje in turističnega porasta na Koroškem. Tujci bodo še prišli, če bodo Korošci le dovolj ljubeznivi, spretni, in če ne bodo navili preveč že tako visokih cen za gostinske storitve. A tisti, ki hočejo preživeti za vsako ceno dopust na Koroškem, se tudi od tega ne bodo dali odgnati.

Izkazalo se je, da so dvojezični napisi lahko prav zastor. Vse se je vrglo na to vprašanje. Vse piše o njem. Za nas Slovence pomenijo sicer bistven del našega boja za obstoj, a ne vsega. Mi se nismo in se ne bomo zadovoljili samo z napisi za 205 — če jih le bo 205 — vasi. Tarejo nas še številna druga skeleče pereča vprašanja. Šolstvo ni urejeno. Trenutna ureditev je očitna diskriminacija koroških Slovencev. Odlok od 22. septembra 1958 je izbrisal pravično šolsko ureditev iz leta 1945. Šolski zakon od 19. marca 1959 je očitno korak v nadaljnjo pospešeno ponemčevanje koroških Slovencev. Številni starši se iz kakršnihkoli vzrokov ne upajo prijaviti svojih otrok za dvojezični pouk. Proti dvojezičnemu pouku hujskajo razne organizacije, razni zasebniki. Številni slovenski starši so odvisni gospodarsko od nemških podjetnikov. Primerov odvisnosti je še več. Primanjkuje slovenskih strokovnih šol, za trgovsko izobrazbo, turizem, tehnično izobrazbo in drugo. Pač šol, ki so jih deležne manjšine v tistih državah Evrope, kjer je zadržanje oblasti

bolj dobrohotno in pozitivno. Slovensko ozemlje na Koroškem spada med najbolj zaostala področja Koroške. Slovenci se morajo voziti na delo v oddaljene kraje, v Celovec, druge dežele Avstrije, v inozemstvo. Mnogi se izselijo za stalno, kajti morajo se izseliti, ker doma ne najdejo primerne zaposlitve. Taki očitni primeri socialnega izkoriščanja seveda pospešujejo narodno zatiranje in ponemčevanje. Slovenci nimamo nobenega kulturnega urada pri deželni vladi. Manjšinski referat vodi človek, ki ne zna slovensko. Kot smo razbrali iz edinega koroškega ponedeljskega časopisa, naj bi dobil zdaj pomočnika. Pričakovati bi seveda bilo, da bo to zaveden Slovenec. Toda namsto tega bo to neki jurist, ki ni ne Slovenec ne Slovincem naklonjen človek.

piše: Jože Wakounig

Teško bi našli v srednji Evropi kraj, kjer je ozračje tako zastrupljeno kot na Koroškem. Zastrupljajo ga časopisi, organizacije, posamezniki. Heimatdienst, ki se je zdaj spet oglašil k vprašanju dvojezičnih napisov in ki se ima menda celo za zagovornika večinskega naroda na južnem Koroškem, je v oktobrski številki „Ruf der Heimat“ iz leta 1970 javno zahteval likvidacijo koroških Slovencev. Nihče mu zaradi tega ni niti lasu skrivil. Kljub ovadbi pri sodnji se takrat ni zgodilo nič. Dr. Matjaž Sienčnik je naznanil KHD pri celovškem državnem tožilstvu zaradi plakata, „ki po vsej južni Koroški pravi, da

bi ta sramotna rešitev dvojezičnih napisov privedla do brezpravnosti večine ter končno do slovenske Koroške“. (GNT 35, 31. 8. 1972, str. 1). V tej zadevi se doslej menda še ni zganilo prav nič. Napadi na dvojezične krajevne napise so prav posmah varnostnim oblastem. Kdo naj torej varuje slovensko imovino, pravice Slovencev!

Maščuje se preteklost. Ko bi bili pokazali že pred leti širokogrudnost in pravičnost do Slovencev, ko bi bili izpolnili že od vsega začetka vse mednarodne obveznosti, ko bi bili izločili pravočasno iz javnega življenja nacistične, ko bi bili nastopili pravočasno odločno proti vsem pojavom neonacizma, ko si pristojne oblasti tudi ne bi bile privoščile raznovrstne malomarnosti, bi Koroška in z njo Avstrija uživala danes prav gotovo precej boljši ugled.

(NT, 5. 10. 1972)

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“.

Uredništvo: Jože Wakounig (glavni urednik), urednika: Janko Kulmesch in Franc Wakounig; Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

Tisk: Tiskarna Družbe sv. Mohorja, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek, naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: 0 42 22/72 5 65. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel. 22 30 23.

Svetovno znani in priznani umetnik-kipar France Gorše — 85-letnik

Pred 10 leti je prišel v Sveče...

**Pogovarjali
smo se s
Francetom
Goršetom**

Naš tednik: Zakaj ste prišli v Sveče. Iz prijateljstva do posameznih Svečanov ali pa ste mislili tu kronati svoje delo?

Gorše: To je daljša storija. Najprej sem bil povabljen v Korte k Murljevim, pd. Pristovnikovim, to je bilo tedaj, ko sem se vračal nazaj v Evropo in sem v Kortah preživel nekaj časa. A zima in mraz sta mi dala hudo misliti in bi v Kortah ostal „priliman“. Začel sem misliti, da bi se nekje za stalno naselil in odločitev je padla na Koroško, na Sveče. Kupil sem Vrbnikovo hišo in jo začel popravljati. Prvič sem v Sveče prišel potem, ko sem v Št. Petru, kjer sem za šolske sestre naredil prvi križev pot, srečal dr. Valentina Inzka. Tukaj se počutim dobro, domačini so me prijazno sprejeli.

Naš tednik: Kdaj vas je umetnost pritegnila?

Gorše: Moj oče je bil knjigovezec in jaz sem mu pomagal. Ob tem sem v knjigah videl mnogoštevilne ilustracije, poglobil sem se vanje in iz tega se je potem razvil moj kiparski poklic, čeprav sem prvotno bolj mislil na grafiko. Po Srednji tehniški šoli v Ljubljani sem šel v Zagreb k Meštroviču in tam sem leta 1925 končal svoje študije.

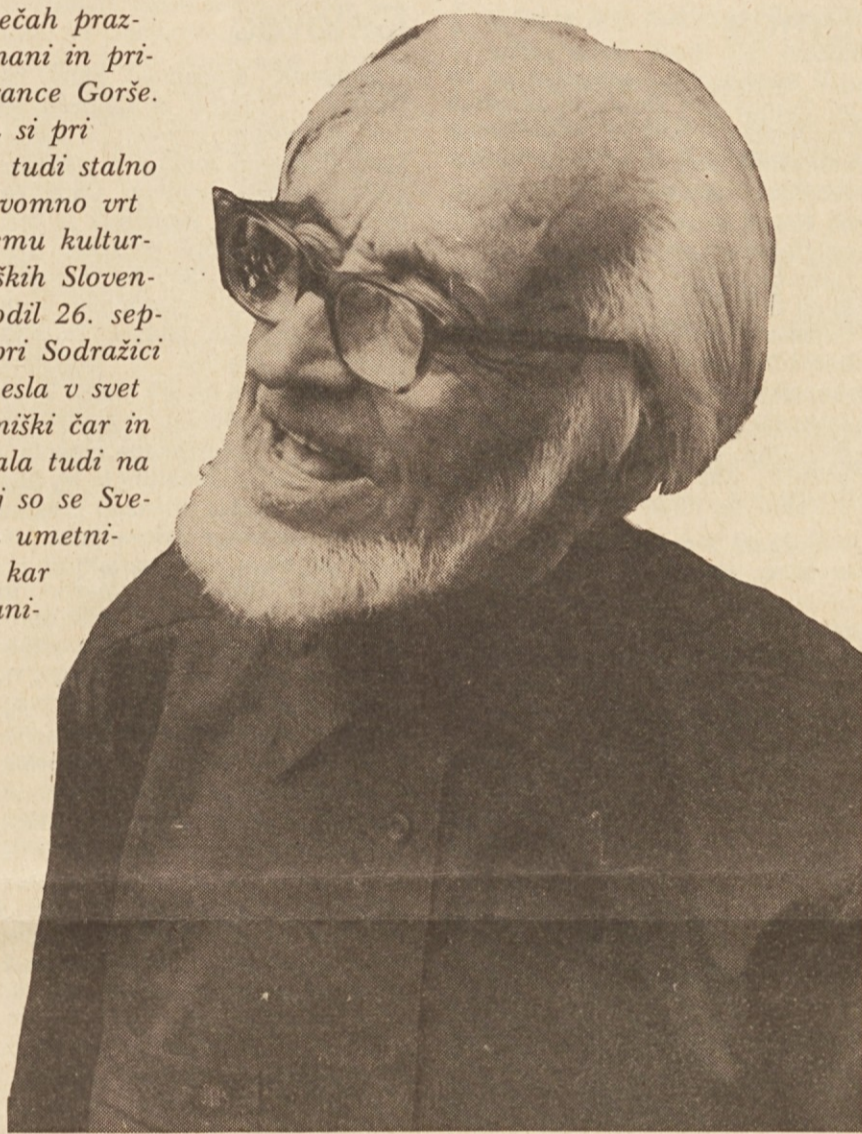
Naš tednik: Kako bi v ocenili Ivana Meštroviča?

Gorše: To je bil genij z močno magnetično žilo, ki je duhovno privlačevala človeka, posebno mlade ljudi. Danes,

V nedeljo, 26. 9. 1982 bo v Svečah praznoval svojo 85-letnico svetovnoznani in priznani umetnik-kipar profesor France Gorše.

Pred 10 leti je prišel v Sveče in si pri Vrbniku napravil tako dom kot tudi stalno galerijo, katere dragulj je brezdvomno vrt neznanemu slovenskemu koroškemu kulturniku s skulpturami znanih koroških Slovencev. Prof. France Gorše se je rodil 26. septembra leta 1897 v Zamostiču pri Sodražici v Ribniški dolini. Pot ga je zanesla v svet kot malokaterega. Njegov umetniški čar in pa njegovo izžarevanje sta vplivala tudi na kulturno dejavnost v Svečah, saj so se Svečani takorekoč nalezli njegovega umetniškega in svetovljanskega duha, kar najbolje izpričuje že drugič organizirani Sveški slikarski teden.

V razgovoru z Našim tednikom je slavljenec dejal, da je zelo vesel slikarskega tedna in da je mogel doprinesiti svoj delež.

Slavljenec France Gorše in dvor. svet. dr. V. Inzko

Ob drugem slikarskem tednu, ki je bil v Svečah letos od 5. do 11. septembra, je predsednik Slovenskega prosvetnega društva „Kočna“, prof. dr. Janko Zerzer, na vprašanje sodelavca „Našega tednika“, ali je to, da so Sveče po Goršetovem ateljeju, njegovi galeriji in Vrta slovenskih koroških kulturnikov skoraj že nekako umetniško središče, pomagalo tudi pri uresničitvi zamisli slikarskega tedna, odgovoril: „Dejal bi, da je bil to sploh glavni vzrok, zakaj smo to napravili v Svečah, ker smo tu imeli že nekakšen center... Lahko rečem, da na Koroškem zlahka ni vasi, ki bi mogla na tem področju nuditi toliko in tako zgoščene aktivnosti.“

Če je še pred nedavnim bilo izpovedano, da bi bili potrebni našim Slovenskim prosvetnim društvom tudi novi prijemi prosvetno-kulturne dejavnosti, potem moremo v zvezi s to zahtevo poudariti, da je Slovensko prosvetno društvo „Kočna“ ubralo prav ob razdajanju umetniške lepote in delovanju akademskega kiparja prof. Franceta Goršeta nove poti kulturne dejavnosti. Tako smo npr. v preteklih štirinajstih dneh doživljali v sveški fari na področju kulture višek za viškom:

najprej enodnevno razstavo jugoslovanske naivke Chalupove ob pričetku drugega slikarskega tedna, nato sredi tedna družabno srečanje ob nastopu domačega pevskega zbora,

Goršetov prihod na Koroško

le dva dni za tem orgelski koncert, ob zaključku slikarskega tedna razstavo umetniških del sodelujočih slikarjev, potem koncert cerkvenih pesmi in srečanje vseh pevskih zborov v fari — slovenskih in nemških — in še odprtje razstave umetniških del drugega slikarskega tedna v Domu katoliške prosvete v Tinjah ob sodelovanju sveških pevcev.

Iz tega je razvidno, v kakšni vzročni povezavi je treba gledati kulturno-prosvetno dejavnost na Koroškem. Ena pobuda sproži drugo in tretjo. Vse kulturno ustvarjanje dobi ob različnih dejavnostih nove razsežnosti.

Prof. France Gorše je prihajal na Koroško od leta 1969 naprej. Kot prvo delo je umetniško opremil kapelo šolskih sester v Št. Petru. Tedaj sem poučeval na tamkajšnji strokovni šoli za ženske poklice nemščino. Po pouku sem bil vedno deležen še posebne gostoljubnosti šolskih sester s tem, da so me povabile na okusno pripravljeno malico. Ob taki priložnosti sva se srečala prvič s Francetom Goršetom. Sledila so nadaljnja srečanja, razgovori o narodnem delu koroških Slovencev, o Svečah — rojstni vasi Einspielerjev itd. Prve korake v Sveče je napravil, ko je izdeloval pri nas doma poprsje Andreja Einspielerja in Miklovo Zalo. Nato se je spet vrnil v Ameriko. Po svoji vrnitvi v Evropo in najinem ponovnem srečanju se je porodila misel, da bi

skočna deska za moje nadaljnje delo. Odprli pa so se zanj tam problemi, ki jih je bilo posebno v zimskih mesecih le težko rešiti, ako bi ostal v gorskem kraju. Želel se je za stalno preseliti v dolino. Ko sva bila z ženo na obisku pri Murijevih, nama je odkril svojo željo. Omenil sem svojo rojstno hišo v Svečah, v kateri po materini smrti nihče ni stanoval. Bil sem pripravljen, dati umetniku na razpolago prostore pri Pregliju. Dom Einspielerjev bi po smrti staršev ne mogel služiti boljše namenu. Ko si je ogledal prof. Gorše ob spremstvu univ. doc. dr. Toneta Lipovška in Toneta Murija nekaj dni pozneje hišo pri Pregliju, je takoj vprašal po ceni. Tu pa se je cela stvar zataknila. Dom Einspielerjev seveda ni bil naprodaj. Pač pa je žena, ko je gostoljubno

ko to vem, bi ne šel več k njemu v šolo. To pa zaradi tega, ker taki mojstri, tako velik duh, kot je na primer Meštrovič, pritegne in, kolikor komu da mu tudi odvzame, če morda še ne več in prizadetemu ostane pečat za vse življenje.

Naš tednik: Ali ste imeli vi lastno šolo in kateri vaših učencev je zelo priznan.

Gorše: Imel sem lastno šolo, med znanimi učenci pa je Drago Tršar, ki se je doma in po svetu uveljavil.

Naš tednik: Uveljavili ste se tudi vi, posebno v ZDA, kjer ste dolgo let živeli, in v Kanadi. V Manhattanu v New Yorku ste med drugim večkrat razstavljali. Opremil ste dve cerkvi v Torontu, eno v Minnesoti, newyorška univerza je kupila vaše stvari, v kapeli washingtonskega shrina (beri šrajna) so štiri vaših skulptur, kalifornijska železniška družba Santa Fe je kupila vaše delo Slava in ga je podarila senatorju Slovincu Franku Lauscheju, za newyorško sinagogo ste naredili Mojzesa. Kje pa so vaša dela v Sloveniji in Jugoslaviji?

Gorše: Eno delo je med drugim pri izvršnem svetu v Ljubljani, ki precej dominira med mojimi deli, pa tudi v Skupščini v Beogradu so moja dela, tako eno alegorično predstavlja kmetijstvo, drugo pa industrijo.

Naš tednik: Kaj ste v svojih delih hoteli izpovedati in s katerim materialom ste največ delali?

Gorše: V mladih letih sem delal z lesom in kamnom, sedaj pa delam z oreščem, to je orehovo žaganje, lepilo in mavec. Ta tehnika je meni sproti nastajala. Modeliram pa z bronom. V svojih delih sem hotel izpovedati samega sebe, svojo narodnost in svojo duhovnost, to je religioznost.

Naš tednik: Vaše delovanje in ustvarjanje je bilo velikega pomena za iskanje novih prijemov v prosvetnem delovanju sveškega društva „Kočna“. Ali menite, da bodo tudi na kiparskem področju prvi zagoni in poganki?

Gorše: Človek moraš biti optimist in to sem. To mene žene v življenju naprej. Menim pa, ljudje iščejo same sebe. K meni prihajajo mladi in stari in opazil sem, da so mnogi zelo razdvojeni in se le težko znajdejo.

Naš tednik: Gospod profesor, hvala za pogovor. Vsi upamo, da boste po prestali boleznih delali naprej s tisto močjo kot doslej in ki jo spet čutite v sebi.

Franc Wakounig

Komaj se je naselil v Svečah, že ga je obiskal z ženo slovenski slikar Stanislav Rapotec, ki je od tedaj naprej skozi pet let prihajal redno h Goršetu na obisk. Njegove slike visijo v vseh avstralskih in novozelandskih galerijah. Redni stiki z Goršetom in prijazni ljudje v vasi so bili vzrok, da si je napravil Rapotec na starem farovškem skednju preprost atelje, odslej naprej je bil vsako leto po več mesecev v Svečah. Tu je pripravil tudi veliko razstavo svojih del, ki je bila letošnjo vrgel v Parizu.

Številni občudovalci Goršetove umetnosti so obiskali v preteklih letih — lahko rečemo iz vseh delov sveta — njegov dom v Svečah. Poleg galerije z izbranimi umetniškimi deli se zamisljajo na „Vrta slovenskih koroških kulturnikov“ v doprni kipe domačih ustvarjalcev, za služnih za duhovni razvoj vsega slovenskega naroda. Letos je dodal Gorše na tem vrtu svoj avtoportret, delo, ki je nastalo l. 1971 v Rimu.

Naj zaključim svoja razmišljanja z besedami predsednika „Krščanske kulturne zveze“. Župnik Lovro Kaselj je ob odprtju „Vrta slovenskih koroških kulturnikov“ dejal: „Kadarkoli bomo odslej postali pred njihovimi portreti, se naj osvestimo svojega poslanstva in svoje dolžnosti, da naj orjemo in sejemo naprej, koder so oni zastavili oralo ter vrgli in gojili seme slovenske kulture na Koroškem.“

Želimo, da bi sprejel prof. Gorše oris življenjske poti in umetniškega ustvarjanja v „Našem tedniku“ kot topel pozdrav Koroške ob njegovem 85-letnem življenjskem jubileju. Gorše je pred nekaj dnevi dejal: „Nikjer se ne počutim tako dobro kot v Svečah.“ Dodal je: „Imenitno, izvrstno!“ Da bi še dolgo tako ostalo, je naša želja.

dr. Valentin Inzko

PRIREDITVE

PLIBERK

Pliberški časopis in Kulturna društva SPD „Edinost“ Pliberk, KPD Žvabek, KPD Šmihel in društvo „Kralj Matjaž“ iz Libuč vabijo na

PLESNI TEČAJ

v soboto, 25. septembra ob 18.00 uri za mladino in ob 20.00 uri za odrasle v Schwarzlnovi dvorani v Pliberku

DUNAJ

Klub slovenskih študentov na Dunaju

Drama „TRGOVINA“ (Jeannine Worms)

v petek, 24. septembra 1982, ob 20.00 uri pri Schwarzlnu v Pliberku.

Prireditelj: SPD „Edinost“ v Pliberku

v nedeljo, 26. septembra 1982, ob 10.30 pri Kovaču na Obirskem.

Prireditelj: SPD „Obir“ na Obirskem

v nedeljo, 26. septembra 1982, ob 19.30 uri v kulturnem domu „Danica“ v Št. Primožu.

Prireditelj: SPD „Danica“ v Št. Vidu

CELOVEC

PRIČEVANJA O POLJSKI

Prireditelj: SKD v Celovcu

Kraj: dvorana Slomškovega doma, 10. Oktoberstraße 25, Celovec

Čas: ponedeljek, 27. septembra 1982, ob 19.30 uri

Srečanje in pogovor s poljskim časnikarjem g. Marekom Brniakom

Celovec

KOROŠKA DEŽELNA GALERIJA v Celovcu, Burggasse 8

vabi na razstavo

SLOVENSkih IMPRESIONISTOV

iz Narodne galerije v Ljubljani

Razstava je odprta do 30. septembra

Št. Ilj

KONCERT

Prireditelj: Katoliška prosveta v Št. Ilju

Kraj: Farna cerkev v Št. Ilju

Čas: nedelja, 26. 9. 1982, ob 19.30

1. del: Slovenska liturgija, P. I. Čajkovski, besedilo Janeza Zlatoustega

2. del: Marijine pesmi.

Nastopa Komorni zbor ANTON

FÖRSTER iz Ljubljane

Zborovodja: Jože Trošt

Celovec

Društvo slovenskih pisateljev Avstrije vabi na seminar o oblikovanju literarnih tekstov (stilistične vaje ob konkretnih besedilih slovenskih koroških ustvarjalcev), ki bo v nedeljo, 26. septembra 1982, od 8. do 12. in od 14. do 17. ure v prostorih kluba Prežihovega Voranca, Benediktinerplatz 5/1.

Strokovno vodstvo: univ. as. Tone

Pretnar in univ. as. Miran Hladnik.

Seminarja se lahko udeleži vsak!

Kdor želi, da bi na seminarju obravnavali tudi njegov literarni prispevek (pesmi, proza, dramatika), naj pošlje prispevek najkasneje do 11. septembra 1982 na naslov Jože

Blajs, Johann Hillerstr. 20/12, 9020 Celovec.

Obiščite galerijo Wernerja Berga

Vodstvo Werner Bergove galerije sporoča, da je galerija v Pliberku od četrta, 20. 5. 1982 do 31. 10. 1982 spet vsak dan od 10.00 do 12.00 in od 16.00 do 18.00 ure odprta.

Obisk galerije je po dogovoru možen tudi izven navedenega časa.

Tudi letos je razstavljenih večje število slik, katerih še nikjer niso pokazali. V posebnem prostoru je nameščena cela vrsta fotografij iz umetnikovega življenja.

Oktoberski tabor

9. oktobra 1982 pri Šoštarju v Globasnici. Začetek ob 14.30 uri s sporedom za najmlajše. Ob 16.30 glasbeni spored, ob 17.30 aktivna razprava vseh navzočih na temo: „Tvoje prve izkušnje z diskriminacijo“. Ob 19. uri večerni spored.

Na Oktoberskem taboru sodelujejo: skupina Kikeriki z otroškim gledališčem, lutkovna skupina „odra mladje“, glasbene skupine Atemlos, Emil & Co., Karl Gott, Otroci socializma iz Ljubljane, skupina ZOT & Andrea Maffei iz Bozna in drugi.

V petek, 8. oktobra 1982 ob 18. uri bo na Univerzi v Celovcu KONCERT s skupinami: Atemlos, Karl Gott, Kundalini, Otroci socializma.

Brnca

V nedeljo, 19. septembra so se pri Prangarju v Zmotičah pomerila nogometna moštva Slovenskih prosvetnih društev „Vrtača“ iz Slovenjega Plajberka, „Zarja“ iz Železne Kaple in „Dobrač“ z Brnce na prijateljskem nogometnem turnirju. Domače društvo „Dobrač“ je vabilo na ta turnir, ki je potekal v prijateljskem vzdušju. Navijači so bili bolj redko posejani, a prireditelj je prepričan, da jih bo drugič več. Zmagalo je moštvo iz Slovenjega Plajberka, drugo mesto je zasedel gostitelj, Kapelčani pa tretje, a so obljubili, da bodo drugič boljše.

Živžgala sta Hanzi Mullneritsch in Mirko Singer. Pri Prangarju je bil po tekmi družabni del srečanja, pri katerem je prireditelj podelil pokale, ki jih je podaril Naš tednik.

Semičlavce

Zadnjo nedeljo je bilo pri Drzovcu večje slavje: oče Sigi Piček je praznoval v krogu domačih svojo 60-letnico. Slavljenec je bil doma pri Mlinarju v Holbičah, leta 1951

pa se je poročil z Drzovčevno Kati, nečakinjo dr. Zeichna, znanega ter že pokojnega župnika v Št. Rupertu pri Velikovcu. Rodilo se jima je pet otrok, trije od teh so obiskovali Slovensko gimnazijo. Slavljenca poznamo tudi kot doslednega sodelavca rožeške EL ter zaupnika NSKS. Našemu zvestemu bralcu želimo za 60-letnico obilo zdravja, zadovoljstva ter božjega blagoslova. Na mnoga leta!

Mir je potreben tudi med nami
Frieden ist machbar, lieber Nachbar

Vrsta skupin in centrov koroške KATOLIŠKE MLADINE vabi na

SREČANJE IN POHOD NA OJSTRO

dne 25. in 26. septembra 1982.

Prvi skupni kraj srečanja je tokrat mladinski center na Rebrci, s pričetkom programa ob 16. uri.

V kontaktnih in govornih skupinah se bomo pogovarjali o naslednjih vprašanjih:

Kaj ovira mirno sožitje pripadnikov obeh narodnostnih skupnosti na Koroškem?

Kaj pospešuje medsebojno razumevanje?

Kako naj ocenimo „akcijo“ mladih koroških Slovencev na celovski železniški postaji in kako „mazanje“ po slovenski gimnaziji?

Zvečer bo **veselica miru** — prinesite s seboj klobase-pečenice, da jih bomo spekli, pili bomo čaj, peli... in kar bo vam in nam še prišlo na misel.

PRENOČITEV: Prinesite s seboj spalne vreče. Odeje in blazine so na razpolago.

V nedeljo: ob 7. uri — odhod na Ojstro (1577 m)

ob 11. uri — **večjezična maša na vrhu**

po maši zaključek prireditve v prijetnem vzdušju.

Srečanje bo ob vsakem vremenu. V primeru slabega vremena je možna sprememba programa.

MOŽNOSTI PREVOZA:

Prevoz si lahko organizira skupina sama; poštni avtobus v smeri Železna Kapla; za možnost vožnje s privatniki iz Celovca dobite informacije pri Katoliški mladini v Celovcu, tel. 04222/511166.

Celovec

Kdo ne pozna Karla Rojška, očeta Marice Tischler: danes obhaja svojo 80-letnico. Čil in zdrav uživa svoj zaslužen pokoj, večkrat pa ga tudi srečamo na potovanjih ter naših prireditvah.

Slavljenca poznamo predvsem kot režiserja in odrskega igralca pri celovškem Slovenskem kultur-

nem društvu; to društvo je imelo v 60-ih letih zelo agilno igralsko skupino, Karl Rojšek pa je bil gonilna sila te skupine. In ne samo to: naši bralci ga poznajo tudi kot vestnega dopisnika Našega tednika, ki je pogostokrat obširno poročal o raznih potovanjih in drugih zanimivih dogodkih.

Slavljenca želimo obilo zdravja in zadovoljstva v krogu svoje družine. Številnim čestitkam se pridružujeta tudi Narodni svet in Naš tednik.

Evropski svet...

(Nadaljevanje s 1. strani)

rasch, koroški Slovenci pozdravljamo tako pobudo, ostro pa je Warasch kritiziral „način“, kako se rešuje problem dvojezičnih napisov. Od zakona do zakona jih je manj — tako Warasch, ki je tudi zahteval, da manjšino enkopravno vključijo v vse tokove družbenega in gospodarskega življenja. Zahteval je za manjšino poseben status, ki bi ji omogočil, da sooblikuje vse zakone javnega življenja, ter končno zahteval načrtno podporo športnih aktivnosti med koroškimi Slovenci. „Slovenecem bi morali priznati v športu status 10. zvezne dežele“, je dejal Warasch.

Zastopnik gradiščanskih Hrvatov Stefan Emrich je odločno zahteval dvojezične vrtce ter kritiziral malenkostne podpore, ki jih dobijo Hrvati za svoje založniško delo.

Oglasil se je tudi direktor instituta za narodnostna vprašanja v Ljubljani in jugoslovanski zastopnik pri Združenih narodih Silvo Devetak, ki je predstavljal način, kako manjšine in narodnosti v Jugoslaviji vključujejo v vse procese javnega življenja. Uresničitev že sprejetih sklepov so zahtevali zastopniki južnih Tirolcev in Ladincev. Poročilo o zasedanju bodo predložili evropskemu svetu v Straßburgu, ta bo priredil še en posvet. Zaključke posveta pa bodo predložili evropski ministrski konferenci, ki ji trenutno predseduje avstrijski zunanji minister dr. Pahr. Če bo ostalo pri tem, kar je dejal znani mednarodni strokovnjak za mednarodno pravo profesor Pizzorusso „da je posvet pokazal, da je ravno v Avstriji še vrsta nerešenih vprašanj“, potem čakajo na Pahr se težki časi. Nerodno mu bo vsekakor že kar kmalu, ko bo moral na generalni skupščini Združenih narodov odgovarjati na vrsto zanj neprijetnih vprašanj. Kot je Naš tednik zvedel ob robu kongresa v Tridentu, bo morala Avstrija tudi odgovarjati na vprašanje, zakaj je slovenščina prepovedana v otroških vrtcih na južnem Koroškem.

ČESTITAMO

Ana Magek, Podgrad pri Medgorjah, praznuje te dni svojo 80-letnico. Čestitamo!

Miheju Lubasu iz Vogrc vse najboljše za 60. rojstni dan. Miheja poznamo kot zavzetega cerkvenega organista in pevca. Naša želja je, da bi še naprej prepeval Bogu v čast in narodu v veselje.

Justini Brumnik z Obirskega naše iskrene čestitke za 60. rojstni dan.

Hubert Zidej, pd. Štadlarjev atej iz Srednje vasi pri Rudi je te dni praznoval svoj 77. rojstni dan. Čestitamo!

Mojci Ogris iz Sel naše iskrene čestitke za 94. rojstni dan.

TINJE

IZOBRAŽEVALNO POTOVANJE ZA SADJARJE IN KMETE

Čas: od sobote, 25. septembra 1982, do nedelje, 26. septembra 1982

Ogled sodobnih kmetij in farm ter ogled sadjarskih nasadov

SPORED:

1. dan: ob 9. uri prihod v Radovljico, ogled sodobne kmetije v Radovljici, nato ogled sadjarskega nasada v Podnu in farme v Poljčah in v Gorjah.

Prvi dan se bomo srečali s sadjarji in kmeti iz Sežane, prenočevali bomo v hotelu v Lipici.

2. dan: po želji ogled kobilarne v Lipici, nato ogled vinogradev, kleti v Vipavi (trgatev) zaključek v Gorici. Domov se bomo peljali preko jugoslovansko-italijanske meje in italijansko-avstrijske meje.

Ker smo si lani ogledali pretežno sadne nasade, smo letos kot težišče našega potovanja izbrali ogled sodobnih kmetij.

Vodita: dipl. inž. France Lombergar, Maribor in Martin Pandel, Tinje

Cena: za prenočišče in celotni penzion šil. 340.—; za vožnjo in skupinsko sliko šil. 250.—; skupno šil. 590.—.

Prijave: čimprej na Dom v Tinjah: 0 42 39 / 26 42

KREUZELHÖHE

IZLET NA KREUZELHÖHE (2623 m)

v Kreuzeckovi skupini

v nedeljo, 26. septembra 1982

Zbirališče in odhod ob 5. uri zjutraj v Št. Jakobu (trg)

Vodi: Lubo Urbajs. Izlet bo ob vsakem vremenu.

Prireditelj: Slovensko planinsko društvo Celovec

ŠMIHEL

Igra „Franciškova blaženost in trpljenje“

Prireditelj: KPD v Šmihelu

Kraj: farna dvorana v Šmihelu

Čas: sobota, 25. septembra 1982,

ob 20.00 uri

Nastopajo učenke strokovne šole za ženske poklice v Št. Petru pri Št. Jakobu

Kamen

V noči od 3. na 4. september so neznanj storilci vdrl v kamensko cerkev, izropali pušico in razbili tabernakelj, iz katerega so odnesli ciborij z hostijami in lunulo za monštranco. Do monštrance same niso mogli, ker je bila shranjena v zakristiji. Župnik Luskar je zločin zapazil v soboto zjutraj in takoj javil žandarmeriji, ki sedaj raziskuje okoliščine in išče storilce. Menda so našli nekaj prstnih odtisov, v ostalem pa je bolj malo sledov. Škodo ocenjujejo nad 20.000 šil.ingov.

Deutschkärntner Arbeiter und Bauern! Dieser Slowene will Euch eure Villen am Wörthersee wegnehmen!

KEL

Kärntner Einheitsliste Koroška enotna lista

Was sonst?

Koroška enotna lista je šla v volilni kampanji 1979 nove poti. Veliko pozornost so zbudili njeni plakati, tako je KEL z dobrimi idejami lahko konkurirala večinskim strankam, ki so vrgle v volilni boj velika finančna sredstva.

Zato ni bilo čuda, da so veliko povpraševali po lepkih tisti, ki so hoteli imeti take lepake tudi za spomin. Zaradi velikega povpraševanja se je KEL odločila, da bo lepake izdala v obliki posterjev. Za 35.— šil. lahko dobite še nekaj izvodov v obeh slovenskih knjigarnah v Celovcu ali pa pri Klubu Slovenskih občinskih odbornikov, ki se je preselil v nove prostore v Mohorjevi, Viktringer Ring 26 (pritličje).

Že v zadnji številki smo poročali, da so zastopniki NSKS, KEL, Kluba slov. obč. odbornikov, KKZ ter NT obiskali Bognarjevega očeta in mu čestitali za 75-letnico. Čestital pa mu je tudi dipl. trg. Joza Habernik in sicer v imenu EL Žitara vas.

PISMA BRALCEV

Moje misli ob srečanju na Obirskem

Lepi in bogati dnevi srečanja zastopnikov narodnih manjšin na Obirskem so nam zapustili živ spomin in opomin na nenehno delo prosvete v našem življenjskem prostoru, ki ga nam je še pustilo tisočletno ponemčevanje. Opo-minja nas, da moramo skrbeti, delati za zdrav razvoj naše manjšine ob trdem plotu, ki ga nam postavlja bogatstvo, močni gospodar in slabo sliši zapoved: „Močni naj pomagajo slabšemu!“

Mi pa vemo, da bomo z našim delom in z zvestobo ohranili — svoj dom! Iz predavanj in razgovorov smo spoznali, da smo teptani hlapci obenem junaki, ki na svojih rameh prenašamo odgovorno, težko delo — hlapca Jerneja. Literarno srečanje nam je naročilo, da moramo zopet junaško stopiti na našo staro pot, za reševanje problemov, ki jih nalaga naša situacija — in to je: resna vzgoja mladine!

Upamo in mislimo, da ni zaman pričakovanje, da vas, mladina, znanje, mnogo branje bo zazibalo korake, napotilo vas — junake, v jutro zoro, tja v vrhe na našo goro ki ji pravimo kultura.

Še bo bila zlata ura,
ako vsak delaven, moder
stopi s struno, pesmijo na oder;
z zrnici materne besede
bo poseval srčne grede,
da vzcveti nam cvetje rdeče,
ne koprive zle, bodeče,
ki zastrupljajo prosveto
blatijo svetinjo sveto
ki jo mati nam je dala.

Zlata ura nas budi —
hej, na goro — jaz in ti!
Pesem in beseda
s struno naj zveni!

Mali-literat

Dajem v najem garsonjero za
dve študentki. Interesenti naj se
javijo pod tel. štev.: 04253/634.

Št. Primož

V soboto je bila v Št. Primožu birma. Fara se je na ta praznik temeljito pripravila. Ko je prišel škof Kapellari pred novo farno cerkev, ga je pozdravil domači župnik Franc Krištof, mu izrekel dobrodošlico, v svoj govor pa je vpletel tudi skrbi dušnega pastirja zaradi farovža. Trenutno je tako, da je farovž v Št. Vidu in gradbeno precej dotrajan, farna cerkev pa v nekaj kilometrov oddaljenem in središčnem Št. Primožu. Župnik Krištof se je škofu zahvalil za vso podporo, ki jo je nudila škofija fari, posebno pri gradnji nove farne cerkve. Sledile so deklamacije in razni pozdravi, tako zastopnika farnega sveta Stanka Wakouniga, ravnateljica šole šentprimške šole Alojza Lacha in škocijanskega župana dr. Holzerja. Domači cerkveni zbor, vodi ga Hanzej Kežar, je oblepšal svečanost, med obhajilom pa je mladinska skupina prepevala.

Birmancev je bilo 39 in lahko rečemo, da je prva birma v Št. Primožu bila dostojno obhajana. Z zadovoljstvom pa so farani in navzoči zaznali, da je bila liturgija skoraj vsa v slovenskem, domačem jeziku. Škof je pridigal v obeh deželnih jezikih.

Za naše vojake

(Nadaljevanje s 2. strani)

ščiti delovnega mesta. Delodajalec v tem primeru ne more izreči delovne odpovedi in je tudi dolžan, da za gotov rok sprejme delojemalca, potem ko je odslužil vojaški rok; nazaj v podjetje. Vendar se mora po vojaškem roku javiti tudi delojemalca in sicer v roku treh dni.

Vsi, ki so obvezani, da služijo vojake, imajo pravico do družinske podpore: prošnjo pa morajo vložiti pri domačem občinskem uradu sami — in to v roku enega tedna po sprejemu vpoklica.

Klubu slovenskih občinskih odbornikov je uspelo, da je neki delodajalec moral preklicati odpoved delovnega mesta, ki je bila izrečena med odsluženjem vojaškega roka, — čeprav je vojak v predpisanim roku javil svoj poklic. Če želite dodatne informacije v zvezi z vpoklici, se javite pri Klubu slovenskih občinskih odbornikov, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec, tel. (04222) 511553.

Uredništvo Našega tednika razpisuje mesto urednika

Interesenti (interesentke), ki imajo ustrezno izobrazbo, obvladajo oba deželna jezika in so že odslužili vojaški rok, naj se javijo pisмено na naslov:

Naš tednik — uredništvo
Viktringer Ring 26
9020 Celovec

ter priložijo prošnji življenjepis. Plača po dogovoru. Vstop takoj možen.

Iščemo izučeno servirko po najboljših pogojih. Prijave pisмено ali telefonično na: hotel Breznik, Pliberk, tel.: 04235/2026

SPD „JEPBA BAŠKO JEZERO“ vabi na

slavnostno prireditev

ob 60-letnici SPD „Jepa-Baško jezero“

v soboto, 25. septembra 1982, ob 20. uri
v Kulturnem domu v Ločah

Sodelujejo: Društveni moški pevski zbor, MPZ „Rož“, tamburaški ansambel, mladinski pevski zbor, plesna skupina Dorf-gemeinschaft Latschach, glasbena skupina ZSM

Častno pokroviteljstvo: župan inž. Helmut Hatze

GOST v NAŠEM TEDNIKU

mag. Mihi Hornböck

»Glavno je, da lahko sodelujem«

Hans Joachim Kulenkampf, EWG, »Nekdo bo zmagal« (»Einer wird gewinnen«) — vprašali se boste, zakaj omenjamo v naši rubriki »Gost v Našem tedniku« te svetovnoznane pojme, ki jih poznamo predvsem zaradi televizije. Odgovor se glasi: to soboto bo namreč zastopal v tej oddaji, ki jo vidi več kot 30 milijonov ljudi v raznih evropskih državah, Avstrijo domačin iz Št. Janža — mag. Mihi Hornböck (31). Sedaj živi že 2 leti v Kájzazah pri Bilčovsu, kjer je poročen z ženo Ludviko. V Gradcu je študiral ekonomijo, 4 leta je že nastavljen na neki celovški banki in tudi slovenščina mu ni tuji jezik. In ko bo v soboto v Kielu, glavnem mestu nemške dežele Schleswig-Holstein zastopal Avstrijo pred večmilijonsko publiko, bo gotovo nekoliko nervozen, vendar: še bolj nervozni bodo med drugim njegovi znanci in domači prijatelji, ki mu bodo »držali figo« in mu želijo vse najboljše.

Naš tednik: Bi lahko povedal, kako je prišlo do tega, da so se odločili za te?

Mihi Hornböck: Novembra 1981 sem pisal ORF, da bi rad sodeloval pri EWG. Mesec pozneje sem bil povabljen na Dunaj na pogovor s predstavniki ORF in radia Hessen.

Naš tednik: O čem pa ste se pogovarjali?

Mihi Hornböck: O vsemogočih stvareh kot npr. o mojih konjičkih, o oddaji sami pa nismo črhnil niti najkrajše besede. Predstavniki EWG hočejo namreč spoznati, če znajo kandidati nastopiti prijazno, privlačno, predvsem sproščeno. Kulenkampf sam pravi, da EWG ni v prvi vrsti kviz, temveč zabavna oddaja. Pogovor je trajal približno 1/2 ure, mesec pozneje pa so mi pisali, da bom enkrat v letu 1982 zastopal Avstrijo. Pred 3 tedni pa sem zvedel, da imam to čast v soboto.

Naš tednik: Te je že strah?

Mihi Hornböck: Sedaj še ne, vendar me navadno zagrabi

mag. Mihi Hornböck

strah dan, dva dneva pred dogodkom. To vem, ker tudi v času študija oz. večjih izpitov ni bilo drugače. Zame šteje samo olimpijska misel: glavno je, da lahko sodelujem.

Naš tednik: Kako so sprejeli to novico tvoji domači znanci in prijatelji?

Mihi Hornböck: No ja, bil je pač velik haló in vsak mi je želel najboljše.

Naš tednik: Tudi mi ti želimo veliko sreče ter hvala za pogovor!

Janko Kulmesch

K. G. ZADRUGA PLIBERK

vabi

v nedeljo,
26. 9. 1982
ob 11. uri
(navadni čas)
na

slavnostno otvoritev novih prostorov KGZ Pliberk

SPORED:

- pozdravna pesem
- slavnostni govori predsednika pliberške Kmečko-gospodarske zadruga, inž. F. KAPUNA, župana F. MIKUSCHA, zastopnika zveze slovenskih zadrug
- pesem
- govor deželnega glavarja L. WAGNERJA
- blagoslovitev
- zaključna pesem
- ogled prostorov

VSI PRAV PRISRČNO VABLJENI!

Sele - folklorni popoldan ob 80-letnici KPD »Planina«

Ljudsko izročilo je bilo v Selah vselej neizčrpen vir kulturnega delovanja, v katerem zavzema pomembno mesto tudi ljudski ples. KPD »Planina« v Selah praznuje letos 80-letnico svojega obstoja. Z vrsto prireditev bodo Selani dostojno proslavili visoki jubilej. Kajti iz majhnih začetkov društvenega delovanja se je v teku let razvila nad vse živahna dejavnost, ki je niti prva svetovna vojska, niti plebiscitna in poplebiscitna doba in tudi ne nacistična strahovlada niso mogle uničiti.

Omenjena obdobja pa prav tako niso mogla do živega slovenskemu življu v Selah. Selani so se postavili po robu vsem raznarodovalnim in genocidnim namenom. V nedeljo, 19. septembra je društvo vabilo na prvo prireditev v okviru praznovanja 80-letnice — to je bil folklorni popoldan. Leta 1955 je bila na pobudo gospoda provizorja Ivana Matka ustanovljena folklorna skupina, ki je doslej nastopila na Koroškem, Sloveniji, Tržaškem in Goriškem in v Zvezni republiki Nemčiji. Že šestkrat je bila gost folklornega festivala v Betlincih, letos poleti pa je ljubljanska televizija posnela pri Kacmunu selsko ohcet.

V teku let so se menjavali pari in plesne generacije. V nedeljo so plesali tudi bivši plesalci, pri folklori pa plešeta dve skupini.

Pred cerkvijo so plesalke in plesalci zarajali del selske ohceti, ki ga je avstrijska televizija posnela za oddajo Avstrija v sliki. V dvorani pa so potem Selani zarajali vse ojetne plese. Mlajša skupina je nastopila v pristnih prekmurskih nošah in plesala prekmurske plese. Poleg koroških in prekmurskih plesov so plesalci zarajali tudi gorenjske plese.

Folklorni popoldan je privabil veliko obiskovalcev med njimi tudi selskega župana Antona Hribernika, predsednika KKZ Lovra Kaslja, predsednika Združenja staršev na Slovenski gimnaziji dipl. inž. Janka

Plesalke in plesalci KPD »Planina« na selski ohceti

Vabimo Vas, da se na poti skozi Slovenijo mimo Trojan oglasite v prijetnem gostišču »MAČEK«, v vasi Šentgotard.

Strežemo vsak dan od 7. ure do 23. ure z domačimi in tujimi specialitetami, ter z dobro kapljico. Možna je tudi prenočitev za manjše ali večje skupine.

Cena dnevnega penziona je 400.— din. V bližini so Medijske toplice v Izlakah, kjer se lahko kopate v termalnem bazenu.

V petek in soboto pa je odprt Disko od 21. do 3. ure zjutraj.

Maček Stane
Šentgotard 15 A
61222 Trojanje

RADIO CELOVEC

SLOVENSKE ODDAJE

Petek, 24. septembra:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Kar po domače.

Sobota, 25. septembra:

09.00—09.55 Od pesmi do pesmi — od srca do srca.

Nedelja, 26. septembra:

07.05—07.35 Duhovna misel — Naj pesmica naša darilo vam bo.

v Selah je dokaz, da društvo, ki ima pridne in delavne ljudi in ki z novimi prijemi na kulturnem področju skuša pritegniti posebno mladino, zmore vse te napore premagati in tako dajati kulturno izročilo naprej.

Loče-Crikvenica

Tudi letos so tamburaši iz Loč — in to že peto leto — bivali 10 dni na seminarju ob Jadranu. Pot jih je letos vodila v Crikvenico, v počitniški dom Železarne Jesenice, kjer so bili izvrstno postreženi, prenočevali so pa pri privatnikih. Denar za ta seminar si je 20 članski ansambel prislužil sam s poletnimi nastopi. Po tej poti pa bi se radi zahvalili organizaciji, ki je ta seminar šole omogočila, s tem da je krila potne stroške v Crikvenico.

V ospredju tega prijetnega bivanja ob morju so stale seveda vaje, katere je vodila Erika Wrolich. Naštudirali so 2 skladbi, po priredbi mladega člana ansambla, Aleksandra Černuta: »Uspavanka« in pa Venček Starogradskih plesov, od Hanzija Artača pa »Mati«.

V teku teh 10 dni so Korošci priredili tudi 2 koncerta v Dramalju, kjer so publiko navdušili s temperamentnim nastopom. Višek seminarja pa je bil dvourni koncert tamburašev na glavnem trgu ob obali v Crikvenici v okviru Ribarskega tedna, kjer so mladi Korošci pred več tisočimi gledalci želi imeniten uspeh.

Vsem članom ansambla pa bo

Ponedeljek, 27. sept.:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Solistična glasba.

Torek, 28. septembra:

09.30—10.00 Domača zabavna glasba.

14.10—15.00 Koroški obzornik — Mlada grla. — Otroci, poslušajte!

Sreda, 29. septembra:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Ljudske pesmi — Cerkev in svet.

Četrtek, 30. septembra:

14.10—15.00 Koroški obzornik — Mladinska oddaja.

Jože Broman, ki zaigra na harmoniko kot šmarješki angelček

Več kot 6000 ljudi se je zadnjo nedeljo udeležilo znanega ter tradicionalnega rozalskega žegnanja. Vreme je bilo naravnost idealno in gotovo se tega niso veselili samo fajmoštri, temveč (morda še bolj!) vsi tisti, ki so prodajali klobase, krape, lecmat, pijačo ter druge »čačkarije«. Tako se je kaj kmalu razvila pod košatimi lipami prijetna družba in zadonele so harmonike ter domače pesmi, o čem tudi pričajo »dokumenti« našega fotografa. Seveda niso smeli manjkati raznovrstni politiki (le deželnega glavarja ni bilo — pač še ne bo kmalu volitev). Videli pa smo tudi številne odbornike raznih slovenskih organizacij, mdr. mag. Filipa Warascha, Franca Wederniga, ekon. svet. Ignaca Domeja, Jožeta Partla, Joza Habernika in Tineta Hribernika.

ostal za vedno nepozaben vtis od izleta na Titov most, ki poveže celino z otokom Krk.

Preteklo nedeljo so se tamburaši iz Loč vrnili na Koroško, rjavi od južnega sonca, z novimi melodijami v popotnih torbah, katere nameravajo predstaviti javnosti ob 60-letnici društva.

Ob uri **Alojz Rebula** najkrajših senc

Ko sta Adam in Eva morala iz edenskega vrta, je bilo ob uri najkrajših senc, okrog poldneva. In glej, zavita v suknji iz kože sta drug ob drugem stopila mimo keruba, ki je z mečem iz plamenov stražil ob vhodu.

Hodila sta, sklonjena naprej, ko da se upirata vetru, čeprav je bilo v zraku vse tiho in drevesa okrog negibna. Kakor pogreznjena v lastne lase, sta hitela drug ob drugem in molčala. Pred njima se je odpiralo nekaj kakor velikanska dolina in onadva sta šla, ne da bi gledala kam, s svojim omotičnim bežečim korakom. Dolgo se nista niti pogledala v oči, vse dokler nista prišla do nekega grma in je Adam rekel:

„Naj ulomim dve palici, da se bova imela kam opirati, Eva.“

Sele tedaj sta se prvič pogledala v oči, odkar sta bila odšla iz vrta. A to je bil pogled brez besede, nakar sta se spet sklonila vsak v svoje lase in zakopala s palicama.

Vendar pa je bila Eva vesela, da se je Adam domislil palic. Ne, ker sta se zdaj lahko gredoč opirala, saj sta bila še mlada in močna, ampak ker je s tem Adam pokazal nekaj zanimanja za karkoli, kar ni bil čist obup. Zdelo se ji je, da se mu ob palici tudi noga manj ubito prestopa.

Palica je kopala ob palici, na brezmejnih stepni ploskvi. In bila je ura, ko je sonce na pol poti med poldnevom in med večerom.

II.

Kam sta šla?

Kakšna dolina je bila to?

Dalo se je v njej dihati, to sta z olajšanjem ugotovila, ko sta stopila iz

Vrta. Pljuča se jima niso raztrgala, ko sta prvič vdihnili vase zrak prekletstva. Tudi tla niso bila taka, da bi se odpirala pod njunimi nogami: zanesljivo so ju nosila, kar ljubeznivo porasla z nečim, kar je spominjalo na travo na Vrto. Drevesa, kar jih je bilo na goličavi, se sicer niso dala primerjati z drevesi Vrta, a bistveno različna od njih tudi niso bila: ista pokončna staja in isti venec vej okrog debla. Tudi vode niso tekle drugače, ptičji let je bil videti približno isti, mimohod oblakov pa skoraj kakor nad Vrtom.

In vendar kljub vsemu temu nič ni bilo več isto, nič —

Ali nista čutila spremembe že v svojem mesu, v nekem mračnem sorodstvu, ki sta ga njuni telesi začutili s prstjo? Kaj je bilo tisto novo, zavratno, lenobno, kar jima je bilo prešinito kri in kite? Ali nista bila dosti težja in okornejša, kakor nametena s temo? Se jima ni ob vsakem zgibu prikazovala neka možnost, polna neznanne groze, neko dozorevanje iz hipa v hip, ki ga na Vrto nista čutila, nekaj kakor minevanje, kakor poljenje proti gnilobi? Je bila mogoče to tista smrt, ki jima je bila obljubljen za kazen, če bi se dotaknila drevesa spoznanja dobrega in zlega?

Ne, sama nista bila več ista, tudi če je dolina okrog njiju spominjala na

Vrt. Ne oči jima niso več tako videle ne ušesa niso več tako slišala. Celu koža na telesu ni bila brez spremembe, ko da je bilo nekaj izpuhtelo iz nje, neka cvetoča sila, ki jo je kvasila. In kdaj sta na Vrto občutila, kar sta občutila zdaj, tisto reč v udih, za katero je bilo treba iznajti novo ime — trudnost . . .

In palici sta čedalje počasneje ko-

pali v tla, dokler se nista zamajali in obstali. Takrat sta se Adam in Eva drugič srečala z očmi. Ni pa bilo kakor prvič, ko sta se spogledala in zatavala dalje v svojih kožah. Tokrat je bilo, ko da sta se spogledali tudi njuna nova trudnost in njuna nova umrljivost. Nista se mogla gledati tako in glej, prekrižala sta palici in se oprla drug ob drugega. Drug drugemu sta

Pisatelj Alojz Rebula:

Lepota njegovega jezika

V naslednjih številkih želi »naš tednik« predstaviti svojim bralcem enega najpomembnejših slovenskih pisateljev, živečega v Trstu. Gre za Alojza Rebulo.

Alojz Rebula se je rodil leta 1924 v Šempolaju pri Trstu. Pisatelj je obiskoval gimnazijo v Gorici in Vidmu in je po vojni študiral klasično jezikoslovje na ljubljanski univerzi, tam je diplomiral in se vrnil v Trst, kjer poučuje na slovenski šoli latinščino in grščino.

Prvi pisateljski poskusi Alojza Rebule so bili v italijanskem jeziku, kasneje pa je začel ustvarjati v slovenščini. Kot slovenski pisatelj je tudi zaslovel in se razvil v realističnega pisatelja filozofsko usmerjene proze. Alojz Rebula išče smisel človeškega življenja in smrti. Osrednji in najpomembnejši Rebulovi deli sta — tako mnenje strokovnjakov — romana »Senčni ples« in »V Sibilihnem vetru«.

Kar tega pisatelja najbolj odlikuje je dejstvo, da skozi vse svoje literarno ustvarjanje razodeva veliko skrb za čistost in lepoto jezika.

Janko Ferk

Rozalsko žegnanje 1982

Kot vsako leto, so se tudi letos zbrali domači pevci pod lipami ter zapeli domače, slovenske pesmi

Pliberški občinski odbornik in predsednik Zveze slovenskih izseljencev, Jože Partl v prijetnem pogovoru s Štefanom Breznikom iz Pliberka

Študentje pozor!

Za športne študente, ki imajo za nimanje in manjše iskušnje v jadrnanju, nudimo nadpovprečen počitniški zaslužek. Predpogoj je tudi pripravljenost 14-dnevnega šolanja v Jugoslaviji.

Interesenti naj se predstavijo v prostorih kluba KDZ, Viktringer Ring 26, v sredo 29. 9. 1982, od 17. - 18. ure. Točnejše informacije dobite tudi po telefonu (04222/345645 od 19. ure naprej)

mag. Janko Urank
(Nautic Korotan)

dala glavi čez ramo in zajokala v lase drug drugemu —

Tudi za tisto reč je bilo treba iznajti novo ime, jok — o, koliko novega je bilo treba opremiti z imenom tisti dan, kaj vse je bilo treba v solzah preimenovali na poti v Dolino . . .

III

Sonce se je že nagibalo, onadva pa sta še zmeraj stala tam, njuni senci sta padali daleč po goščavi gladeža, ki je rasel tam.

„Pojdiva, Adam,“ je naposled rekla Eva.

„Kam?“ je vprašal Adam.

„Ven iz te doline, proti tistim hribom tam na vzhodu,“ je rekla Eva.

„Čemu?“ je rekel Adam.

Tako je rekel in odvrnil palico, na tla se je spustil in vrgel roki od sebe.

„Adam!“ je vzkliknila Eva, njena senca je bila naprej v gladežu, ostala je bila pokonci.

„Čemu?“ je rekel Adam. „Mar pomenovat nova odkritja, ki naju še čakajo? Da bo življenje eno samo primerjanje s tem, kar je bilo? Eno samo uničujoče spominjanje? Prah si in v prah se povrneš, je bilo rečeno. Zakaj naj bi odlašal s tem? Kar zdaj naj se povrnem v tisto reč, tukajle! Zadišalo mi je po tem, kar je pod nogami. Prijela me je slast prahu.“

Eva je potegnila svojo senco z gladeža, sklonila se je nadenj in ga poškrpila s svojimi lasmi.

„Vstani, da greva,“ je rekla. „Ta žalost te bo minila, ko boš hodil.“

„Že sem en sam vrisk prahu, Eva,“ je rekel Adam vznak. „O, naj me kar posrka med korenine! Naj se moja zgodba tukajle konča! Vsega je bilo že preveč za bitje, iz ila narejeno, Eva! Eva, pijan sem od prihodnosti svojega prahu!“

Tedaj je Eva pokazala, da je bila za razliko od Adama ustvarjena znotraj Vrta.

Ne, da bi bila neprizadeta od nesreče izgnanstva: kako bi bilo kaj takega sploh mogoče! Tudi ona je čutila grozo prahu, kateremu je bilo zapisano njeno meso, še nežnejše od Adamovega, še manj ustvarjeno za prah od njegovega. Toda to je bila le pobitost bitja, narejenega ne iz prsti, ampak iz Adamovega rebra. To ni bil obup, da bi se prepustila tako kakor Adam, da bi legla vznak in klicala nase prah.

„Vstani, pojdiva!“ je prišla Adama za roko. „Takole na odprtem ne moreva prenočiti.“

„Jaz sem že dospel, Eva,“ je Adam zvrnil glavo proti zahodu. „Vsi moji cilji so že doseženi!“

(Dalje prihodnjič)

1

AVSTRIJA

PETEK, 24. septembra: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Ruščina — 10.00 Šolska TV — 10.30 Zadnji poljub — 12.10 Oče in sin — 12.15 Trije umetniki — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Otroška oddaja — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pan-optikum — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Zadeva za dva — 21.20 Made in Austria — 22.10 Šport — 22.20 Nočni studio — 23.20 Poročila.

SOBOTA, 25. septembra: 9.00 Poročila — 9.05 Angleščina — 9.35 Francoščina — 10.05 Ruščina — 10.35 Mi — 11.05 Dnevi se bodo spremenili — 11.55 Nočni studio — 13.00 Poročila — 15.25 Najboljši prijatelj — 17.00 Jolly box — 17.30 Fliper — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Dvakrat sedem — 18.25 Heinz Conrads — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 Eden bo zmagal — 22.05 Šport — 0.00 Poročila.

NEDELJA, 26. septembra: 11.00 Ura tiska — 12.00 Vizualna izobrazba — 15.15 Lefty — 16.45 Cesar in slavček — 17.10 Risanka — 17.40 Klub seniorjev — 18.30 Emmerich Kalman — 19.00 Avstrija v sliki —

„Mesto izgubljenih“ — glavno vlogo igra John Wayne (24. 9. ob 22.20 — FS 2)

19.25 Kristjan v času — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Šport — 20.15 Štajerski „Ganggerl“ — 21.45 Glas islama — 21.50 Šport — 22.05 Poročila.

PONEDELJEK, 27. septembra: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Prosim za mizo — 10.00 Šolska TV — 10.30 Mesto izgubljenih — 12.10 Oče in sin — 12.15 A la carte — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Bil je nekoč . . . človek — 17.55 Za lahko noč — 18.00 7. kontinent — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Šport ob ponedeljkih — 21.10 Profesionalci — 22.20 Večerni šport — 22.30 Poročila.

TOREK, 28. septembra: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Angleščina — 10.00 Šolska TV — 10.30 Najboljši prijatelj — 12.10 Šport ob ponedeljkih (pon.) — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.25 Oddaja z miško — 18.00 Dick Turpin — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Šport ob ponedeljkih — 21.00 Človek — 21.45 Dvojno življenje — 23.20 Poročila.

SREDA, 29. septembra: 9.00 Poročila — 9.05 Oddaja z miško — 9.35 Francoščina — 10.05 Šolska oddaja — 10.35 Lefty — 12.15 Teleobjektiv — 13.00 Poročila — 17.00 Risanka — 17.30 Pinokijo — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Tele-ski — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Start v neznanu — 21.25 Šport.

ČETRTEK, 30. septembra: 9.00 Poročila — 9.05 Am, dam, des — 9.30 Dežela in ljudje — 10.00 Šolska TV — 10.30 Kako zdreti kitu zob? — 11.50 Vincent van Gogh — 12.10 Klub seniorjev — 13.00 Poročila — 17.00 Am, dam, des — 17.30 Pet prijateljev — 17.55 Za lah-

TV

ko noč — 18.00 Pogled v Inec — 18.30 Mi — 19.00 Avstrija v sliki — 20.15 Skag — 21.05 Pamet je poredna neumnica — 21.50 Šport.

2

AVSTRIJA

PETEK, 24. septembra: 17.30 Vizualna izobrazba — 18.00 Galerija — 18.30 Brez nagobčnika — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Telemed — 21.20 Politika ob petkih — 22.20 Mesto izgubljenih — 0.05 Poročila.

SOBOTA, 25. septembra: 13.00 Športno popoldne — 16.10 Joseph Haydn — maša v b duru — 17.00 Lepa Avstrija — 18.00 Dvakrat sedem — 18.25 Nogomet — 19.00 Trailer — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Ljudski odvetnik — 20.15 Kartuzija Parme — 22.15 Vprašanja kristjana — 22.20 Smrtni strel ob Broadway — 23.50 Sto mojstrskih del — 0.00 Poročila.

NEDELJA, 26. septembra: 15.00 Športno popoldne — 17.00 Mali Richard — 18.30 Okay — 19.30 Čas v sliki — 19.50 Tedenski pregled — 20.15 Mali begi — 22.35 Tako je umrla Rabučinska — 23.00 Sto mojstrskih del — 23.10 Poročila.

PONEDELJEK, 27. septembra: 18.00 Perspektive — 18.30 Lou grant — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Princ — 21.10 Po zametenih sledovih — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Zabriske point — 0.05 Poročila.

TOREK, 28. septembra: 17.45 Šolska TV — 18.00 Orientacija — 18.30 Lou grant — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Kaj sem — 21.03 Dalas — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Club 2.

SREDA, 29. septembra: 18.00 Dežela in ljudje — 18.30 Lou grant — 19.30 Čas v sliki — 20.15 „Der Verriessene“ — 21.05 Glasbena scena — 21.50 Deset pred deseto — 22.10 Cafe central — 23.45 Poročila.

ČETRTEK, 30. septembra: 17.45 Šolska TV — 18.00 Na poti po Avstriji — 18.30 Lou grant — 19.30 Čas v sliki — 20.15 Dali-dali — 21.50 Deset pred deseto — 22.20 Club 2.

1

LJUBLJANA

PETEK, 24. septembra: 8.55 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 Glasgolica — 10.35 TV v šoli — 17.20 Poročila — 17.25 Begunec — 17.55 Telemed 81 — 18.30 Obzornik — 18.45 Otrok in promet — 19.05 Ekonomska terminologija — 19.15 Risanka — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Fantje s Hill Streeta — 20.55 Ne prezrite — 21.10 Zgodbe iz delavnice — 21.50 Spremljajmo sodelujmo — 22.00 Nočni kino: kdo je Harry Kellerman — 23.35 Poročila.

SOBOTA, 25. septembra: 8.00 Poročila — 8.05 Mali pingvin — 8.20 Zbis: Kovaška pravljica — 8.35 Cican, dober dan — 8.50 Begunec — 9.15 Pisani svet — 9.45 Gusarji kapitana Gancha — 10.10 Novo vznemirja — 11.10 Po sledih napredka — 11.40 Včeraj . . . za jutri — 12.10 Poročila — 15.10 Nogomet: OFK Beograd: Hajduk — 17.00 Matej, zakaj te dekleta ne marajo — 18.20 Glasbena oddaja — 18.45 Naš kraj — 19.00 Zlata ptica — Miškolin — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Naše 18. srečanje — 21.35 Zrcalo tedna — 21.50 Pat in Mike — 23.20 Poročila

NEDELJA, 26. septembra: 9.10 Poročila — 9.15 Živ žav — 10.10 Osma ofenziva — 11.05 TV kažipot — 11.25 Srečanje oktetov — 11.55

SP v dviganju uteži in zaključna prireditev — 15.35 Poročila — 15.40 Pod Jenkovo lipo — 16.45 625 — 17.15 Športna poročila — 17.30 Casablanca — 19.23 TV in radio noč — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Tamburaši — 21.05 Propagandna oddaja — 21.10 Športni pregled — 21.40 Človek brez meja — 22.10 Poročila.

PONEDELJEK, 27. septembra: 8.35 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 Zgodovinska pripovedka — 10.35 TV v šoli — 15.55 Kmetijska oddaja TV Novi Sad — 16.55 Poročila — 17.00 Novo vznemirja — 18.00 Makedonski muzeji — 18.30 Obzornik — 18.45 Mladinski studio — 19.24 TV in radio noč — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Strel ob zori — 21.25 Kulturne diagonale — 22.10 V znamenju.

TOREK, 28. septembra: 8.35 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 Od Dvigrada do Rovinja — 10.35 TV v šoli — 17.10 Poročila — 17.15 Mali pingvin — 17.30 Pustolovščina — 18.00 Ljudska glasbila in godci na Slovenskem — 18.30 Obzornik — 18.45 Mostovi Hidak — 19.00 Knjiga — 19.24 TV in radio noč — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Odprto za ustvarjalnost — 20.40 Propagandna oddaja — 20.45 Berlin-Alexanderplatz — 21.45 V znamenju.

SREDA, 29. septembra: 8.35 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 Po sledih partizanskih narodnih pesmi — 17.35 Poročila — 17.40 Ciciban, dober dan — 18.00 Gusarji kapitana Gancha — 18.30 Obzornik — 18.45 Galerija opernih značajev — 19.24 TV in radio noč — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 V areni življenja — 20.50 Propagandna oddaja — 20.55 Film tedna: Za delom — 22.10 V znamenju.

ČETRTEK, 30. septembra: 8.35 TV v šoli — 10.00 Poročila — 10.05 Človekovo telo — 10.35 TV v šoli — 17.05 Poročila — 17.10 Zbis — 17.25 Zapisi za mlade — 18.00 Kabuki-japonsko gledališče — 18.30 Obzornik — 18.45 Na sedmi stezi — 19.24 TV in radio noč — 19.30 TVD — 19.55 Vreme — 20.00 Bobu bob — 21.30 Balade — 22.00 V znamenju.

2

LJUBLJANA

PETEK, 24. septembra: 17.00 P. J. v Vaterpolu: Partizan: Jug — 18.00 Premor — 18.15 Koraki — 18.45 Glasba, čas, ljudje — 19.30 TVD — 20.00 Glasbena dogajanja — 20.45 Zagrebška panorama — 21.00 SP v dviganju uteži.

SOBOTA, 25. septembra: 16.00 SP v dviganju uteži — 17.45 Kapelski kresovi — 19.00 Narodna glasba — 19.30 TVD — 20.00 Mladi za mlade — 20.30 Poezija — 21.00 SP v dviganju uteži.

NEDELJA, 26. septembra: 15.40 Gospod Smith gre v Washington — 17.30 Nedeljsko popoldne — 18.55 Risanka — 19.30 TVD — 20.00 Kronika bitefa — 20.45 Včeraj, danes, jutri — 21.05 Alpska saga.

PONEDELJEK, 27. septembra: 17.25 TVD — 17.45 Pet petelinčkov — 18.00 „Cepelepeletilica“ — 18.15 Izobraževalna oddaja — 19.00 Športni grafkon — 19.30 TVD — 20.00 Znanost — 20.45 Zagrebška panorama — 21.05 Dnevi slovenske zabavne glasbe '82.

TOREK, 28. septembra: 17.25 TVD — 17.45 Zvoki mladosti — 18.15 Knjige in misli — 18.45 Vojvodinski zbori — 19.30 TVD — 20.00 Zabava vas Shirley Bassey — 20.50 Dokumentarna oddaja — 21.40 Zagrebška panorama — 21.55 En avtor, en film.

SREDA, 29. septembra: 17.25 TVD — 17.45 Padla z neba — 18.15 Aktualnosti — 18.45 Narodna glasba — 19.30 TVD — 20.00 Športna sredi — 21.45 TVD.

ČETRTEK, 30. septembra: 17.25 TVD — 17.45 Modro kot pisano — 18.15 Znanost — 18.45 Goli z evropskih nogometnih igrišč — 19.30 TVD — 20.00 Insijang.

Veliki dan za SAK — 9 : 0!

Takega uspeha Slovenskega atletskega kluba verjetno niso pričakovali niti najbolj zvesti navijači, gotovo pa tudi ne igralci sami. Člansko moštvo Slovenskega atletskega kluba je minulo soboto pred približno 300 gledalci „raztrgalo“ moštvo iz Sinče vasi z rekordnim številom zadetkov — z 9 : 0! Nasprotnik je šepal na vseh koncih in krajih. Slovenski enajsterici pa je ta dan uspelo — skratka vse. Že po prvih 45. minutah je domače moštvo bilo petkrat uspešno. V drugi polovici srečanja pa so napadalci zatresli mrežo nasprotnika še štirikrat. S tem odličnim rezultatom je SAK temeljito izboljšal razmerje v zadetkih. Po sedmih tekmah je slovenska enajsterica „zabila“ nasprotnikom 26 (!) golov, vratar SAK pa se je po ravno tolikih srečanjih moral stegniti za žogo v gol desetkrat.

Moštvo, ki je do pred kratkim zasedalo 1. mesto na lestvici vzhodne podlige, KAC, se je moralo zadovoljiti v Velikovcu z eno točko (tekma se je končala 1 : 1), pravtako pa enajsterica iz Dobrle vasi na domačem igrišču ni uspelo prema-

V predtekmi sta se pomerili moštvi SAK pod 23 in Sinča vas pod 23. Tokrat so bili gostje močnejši in so premagali SAK-ovce s 7 : 2. Zelo uspešni pa so bili konec tedna šolarji in mladinci Slovenskega atletskega kluba. Šolarji so že v petek zvečer premagali sovrstnike iz Hodiš z 2 : 1. Mladinci pa so odigrali prvenstveno tekmo v soboto na Košatovem igrišču, kjer so se pomerili z mladinci iz Sel. SAK je premagal Selane z 2 : 0. Treba pa je povedati, da so mladinci iz Sel še zelo mladi (večina od njih bi še lahko sodelovala pri tekmovanju šolarjev) in so tako podlegli telesno močnejšim sovrstnikom SAK.

Na zgornji sliki vidite uspešne mladince (trener: Robert Germ), na spodnji pa uspešne šolarje (Lenart Katz).

gati nasprotnika iz Blatograda (0 : 0). Počasi, a varno pa se bliža vrhu lestvice nogometni klub iz Š. Andraža, ki je premagal pred domačo publiko Šmihelčane z rezultatom 3 : 1. Enajsterica iz Šmihela je s tem porazom „zdrknila“ na 12. mesto na lestvici in ima le piko več od Sinče vasi, ki je na predzadnjem mestu. ATSV Wolfsberg je premagal Treibach z 2 : 0, Žrelec pa na tujem Grabštanj s 3 : 2. Presenetljivo pa je izgubila pred domačo publiko obe točki enajsterice iz Brež (Breže — ASV 0 : 1).

No, pa spet k srečanju SAK — Sinča vas:

Že v 10. minuti, se je za Sinčo vas minulo soboto začel „debakel ob Košatovi cesti“. Velik je iz enajstmetrovke poskrbel za zgodnje vodstvo. Petnajst minut potem

pa je Martin Hobel s krasnim strelom z glavo drugič premagal nasprotnega vratarja. Le nekaj minut kasneje je bil Velik ponovno uspešen (enajstmetrovka). Do polčasa je „zagrmelo“ v nasprotnem голу še dvakrat: strelca sta bila M. Hobel in Polanšek. Prvi polčas se je torej končal s 5 : 0.

Ta dan pa so bili nogometaši „prezejni“ zmage. Ko se je sodnik vračal po odmoru z enajsterico iz Sinče vasi na igrišče, jih je SAK že nestrno čakal. Z enakim „vetrom“ kot v 1. polčasu je slovenska enajsterica pihala naprej. Domačinom je uspelo zadeti nasprotnikovo mrežo še štirikrat. M. Hobel in Velik sta poskrbela vsak za svoj 3. gol na tekmi, po enkrat pa sta bila uspešna še S. Hobel in Zablatnik. Do konca srečanja se je zmagovito moštvo borilo in dalo od sebe vse.

Pohvaliti je treba vse igralce in tudi trenerja Avdiča, ki je našel pravo „mešanico“.

Postava: Mrkun, Perč, Sadjak, Lampichler, Woschitz, Zablatnik, Lazarovič (Wieser), Kreutz, Velik, Polanšek (S. Hobel), M. Hobel.

Ob robu povedano

V spominsko knjigo

V minulem tednu je „Literarna kavarna Celovec“ („Literaturcafe Klagenfurt“) priredila v celovški Mestni hiši diskusijski večer o življenju pisatelja na Koroškem. Diskusija, ki so se je udeležili intendant Willner, mag. Schneider, mestni svetnik Metelko, Willi Rudnigger, Del Vedernjak „in drugi“ je bila — mogoče zaradi nezmožnosti voditelja pogovora — plehka, pod vsakim nivojem in še kaj.

Najbolj motilo pa je gotovo dejstvo, da je sedela med „in drugi“ zastopnica založbe, ki publicira protimanjšinske knjige nekega voditelja domovinske službe. Prepričan sem, da odpr-

ti forum „diskusijske mize“ ni mesto za take ljudi.

Tokrat se je Del Vedernjak kot kulturni manager diskreditiral. Upam pa, da bo v bodoče malo bolj pazil, ko bo razposlal vabila ali ko bo zagrabil za telefonsko slušalko; ne upam pa, da se hoče na ta način katapultirati v Feldnerjevo hišno založbo.

Če pa misli kdo cikati na knjigo „Na zeleni strehi vetra“, ki je izšla tudi v tej založbi, potem to ni argument, temveč kvečjemu izgovor. Saj ni protimanjšinski avtor kriv, da nekatere založbe za denar naredijo vse.

a. zlatogora

Bistriško sožitje . . .

Sveški slikarski teden je minul — v prijetnem in prijateljskem vzdušju. Na zaključni večer je prišla vsa vas, ljudje iz bližnje in daljnje okolice, umetniki, zastopniki političnih in kulturnih organizacij, prišel je tudi bistriški občinski odbornik Morič, ki pa je kot Svečan močno povezan z vaškim življenjem in dogajanjem. Kdor pa je mislil, upal in le pričakoval, da bo obiskal slikarski teden oziroma, da bo vsaj na zaključni večer prišel kak „višji“ zastopnik bistriške občine, je bil ali hudo razočaran ali pa se je hudo motil. Nobenega ni bilo, ne župana, ne podžupanov in tudi ne referenta za kulturo. Kje so ti gospodje ostali? Do sedaj razen njih tega nihče ne ve, saj se niso opravičili — bili so vabljeni. Se bo treba tako neotesanega in neokusnega vedenja in obnašanja polagoma pač navaditi? Prav taki in podobni ljudje pa mnogo besedičijo in žvekajo o

skupni domovini, še več o pomenu kulture za graditev prijateljskih mostov med narodi in državami. Če pa je treba te nedeljske govornice potrditi z dejanji, potem prinesi to Bog in od nikoder ni živlega krsta. Mar imajo ti gospodje strah, da bi jih morda kdo ošvrknil, zakaj da so bili na mednarodni prireditvi, ki jo je organiziralo vaško slovensko društvo?! Ali pa ti občinski očetje resno menijo, da je prireditev kot slikarski teden tako malenkostna in ničeva, da niti počenega groša ni vredna — saj je občina do sedaj še ni podprla.

Ko pa bo treba na široko odpirati usta o velikem in velikanskem pomenu takih in podobnih prireditev tako za sožitje med narodi kot za občino, potem pa tudi bistriški občinski očetje ne bodo sedeli za zapečkom, ampak bodo na široko . . .

trpotec

Sele - Bistrica v R. 0:2 (0:0)

V soboto so igrali Selani na domačem igrišču proti moštvu z Bistrice v Rožu in izgubili 0:2. Po treh zmagah torej poraz, s katerim domačini niso računali. Že pred tekmo je pri ogrevanju izpadel desni branilec Walter Roblek, za njega je igral Nanti Travnik, ki je po svoji poškodbi zopet začel igrati v prvem moštvu. Igra je bila izenačena, na obeh straneh so bile najboljše obrambne formacije, do prave igre pa ni prišlo. Po prvih 45 minutah je bil rezultat 0:0. Prav tako se je začela druga polovica. Izgledalo je tako, da se bo končala tekma 0:0, ko je presenetil Selane oster strel nasprotnika in moštvo z Bistrice je vodilo 1:0. Po tem zadetku so Selani močno napadali, Peter Olip je zamenjal Herberta Falleja, kljub temu pa ni uspelo izenačiti. V protinapadu so dosegli gostje 2. gol. S tem je bila izgubljena tekma za Selane, ki niso prepričali povsem svoje publike. Premalo so se trudili, premalo je bilo opa-

ziti tudi tiste zadnje volje do zmage. Je pač tako, da se tako močna moštva kot je Bistrica v Rožu, ne dajo premagati stoji. Upamo, da se bodo potrudili Selani v prihodnji tekmi proti Žihpoljam malo bolj in s tem „ohranili kontakt“ z vrhom na lestvici.

U 23 Sele:U 23 Bistrica v Rožu 2:6 (2:2)

Tekme SAK v Blatogradu

V nedeljo, 26. 9. 1982
ob 13.15 SV Blatograd 23 — SAK 23

ob 14.15 ASK šolarji — SAK šolarji

ob 15.15 SV Blatograd I — SAK I

V nedeljo, 26. 9., ob 10.45
ATUS Borovlje mladinci — SAK mladinci v Borovljah (igrišče ATUS)

Naš športni reporter

piše Silvo Kumer

V 7. kolu 1. jugoslovanske lige so nogometaši Olimpije igrali doma proti moštvu iz Tuzle in dosegli z 1:1 le eno točko. Kljub temu, da je ostala ena točka doma, je bila to doslej najslabša tekma domačinov v tej sezoni. Gostje so že kar od za-

il gol. Tudi v nadaljevanju ni kazalo, da bodo Ljubljancani z igrali bistveno drugače, čeprav je trener Gugolj moštvo taktično popolnoma spremenil. 5000 gledalcev, ki jih je prišlo tokrat na tekmo, je bilo upravičeno razočarano.

strani so gostje zaslužno izenačili. Naposled so imeli gostje iz Tuzle še nekaj odličnih priložnosti za zadetek, toda Dolanovič je izvrstno branil. Tako so bili Ljubljancani lahko še veseli, da so odnesli vsaj točko.

Po tem kolu zaseda Olimpija odlično 4. mesto z 9 točkami. Vodi D. Zagreb z 12 točkami pred Partizanom z 10 točkami ter Sarajevu z 9 točkami. Prihodnje kolo igra Olimpija doma proti D. Zagreb. Igra bo že v soboto, ker gostje naslednji teden igrajo v evropskem pokalu. Bežigrjanci si za to tekmo, kljub slabi igri preteklo soboto, pričakujejo lepo kuliso gledalcev, kajti ta tekma je ena izmed najbolj odločilnih v jesenskem delu prvenstva. Kljub temu, da je Olimpija na športnem področju letos zelo uspešna, tarejo klub drugi problemi. Veliki škandal okoli „črno izplačanih denarjih“ v 1. jugoslovanski ligi tudi ni „šel“ mimo Olimpije. Sedanja igralci sicer niso zapleteni v ta škandal, toda bivši igralci in nekateri funkcionarji so vanj globoko zapleteni. Upamo, da bodo odgovorni te „nepregledne črne plače“ kmalu osvetlili in s tem nekoliko „ozdravili“ profesionalni jugoslovanski nogomet.

Šele v drugem polčasu so se navijači Olimpije lahko prvič razveselili. Po lepi podaji Tonea Rožiča je Peter Ameršek zatresel z žogo mrežo nasprotnika. Ta rezultat je hotela Olimpija obdržati do konca tekme, in se je tako potegnila nazaj v obrambo in ni več nevarno napadala. To se je zelenim kratko pred koncem tekme hudo maščevalo. Po kotu z desne

Olimpija še vedno spredaj

četka naprej močno pritiskali na gol zelenih, toda golman Dalanovič se je vedno znova odlično branil in tako rešil Bežigrjance, da pred polčasom niso dobili gola. Olimpija se je v tem času opirala samo na protinapade in tako nekajkrat nevarno prišla pred gol Slobode. Toda Damadenik, katerega je v polčasu zamenjal novinc Stankovič, je iz štirih metrov z glavo zgreš-

„Akcija 1000 x 200“

Vsem, ki ste z Vašim prispevkom že podprli Slovenski atletski klub, se prav lepo zahvaljujemo. Denar, ki ste ga prenakazali na naš konto, smo že izročili vodstvu SAK.

Vse tiste pa, ki doslej še niste podprli akcije Našega tednika „1000 x 200“, pa prosimo, da to, če je le mogoče, storite. Z Vašim prispevkom podpirate uspešni Slovenski atletski klub, ki je pomoči potreben in ki podpora tudi zasluži.

Slovenski atletski klub se Vam bo zahvalil za Vašo dobrohotno podporo z dobrim in uspešnim delom.

Prosimo, nakažite Vašo podporo na Zvezo slovenskih zadrug, kto. št. 33472, Akcija Našega tednika „1000 x 200“. Že vnaprej se Vam prav pristočno zahvaljujemo.